

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 30 ТРАВНЯ 2008 РОКУ

ЧИСЛО 22

VOL. CXV

FRIDAY, MAY 30 2008

No. 22

Смолоскип пам'яті „Незгасима свічка” – в Нью-Йорку

Іванна Заяць відкриває віче.

Фото: Л. Хм.

НЬЮ-ЙОРК. – 27 травня в місті відбувся Похід пам'яті на відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років в Україні та з нагоди прибуття смолоскипу – „Незгасної свічки”. Представники української громади, дипломати, журналісти зібралися у Батарейному парку в Мангетені в очікуванні смолоскипа. Тим часом на Острові Свободи відбувся Молебень і було запалено смолоскип, який українські дипломати і представники закордонного українства кораблем привезли до міста. Генеральний консул України в Нью-Йорку Микола Кириченко приніс смолоскип до Форту Клінтона, біля якого відбулось віче, яким провадила Іванка Заяць.

М. Кириченко передав смолоскип Романні Заяць, і від нього засвітили свічки діти і молодь на знак естафети-пам'яті про безвинні жертви Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Промовляли Посол України в США Олег Шамшур, Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергєєв, президент Світового Конгресу Українців Аскольд Лозинський, на пропозицію якого присутні вшанували пам'ять жертв геноциду хвилиною тиші. Тамара Олексій прочитала листи-проклямації від посадника міста Майкла Блумберга і члена Конгресу Керолін Малоні, а Іра Легун – від сенатора Гіларі Клінтон. Ліза Сонна прочитала свідчення Дарії Шульги-Кіри, яка пережила Великий Голод в Україні.

Після цього присутні вишикувалися в маршову колону і рушили Походом пам'яті до міської ради Нью-Йорку.

В колоні було багато плякатів, які розповідали людям про трагедію українського народу, заподіяну злочинним комуністичним режимом. Над колоною віяли також державні прапори Грузії, з яким прийшли на віче представники двох грузинських громадських організацій Георгій Шенгелая, Ніко Чхеїдзе, Маміка Ангуладзе і Шалва Саруханашвілі. А Конгрес американської Полонії представляв з прапором Польщі

о. Томаш Рудний з Польського народного католицького костелу. Похід йшов містом, і численні люди зупинялися, щоб прочитати з плякатів правду про Голодомор в Україні. Біля міської ради священики українських церков о. Іван Тихонович, о. Юрій Базилевський, о. Іван Лишик відслужили Молебень.

Наступним містом, де побуває смолоскип, буде Філадельфія.

А в Нью-Йорку, того ж дня, увечорі, в Українському музеї за участі українських дипломатів відбулось відкриття виставки „Голодомор: геноцид”, присвяченої Голодомору. Її підготувала Ліга українців Канади, з участю музею.

Левко Хмельковський

Продовження фоторепортажу – на стор. 3 і 5.

Передача вогню смолоскипа як естафети пам'яті новим поколінням. Зліва Іра Легун, Генеральний консул України в Нью-Йорку Микола Кириченко, Романна Заяць.

Фото: Л. Хм.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

А. Шептицького вшанувала єврейська громада України

КИЇВ. — 21 травня єврейська громада України визнала Митрополита Андрея Шептицького „Праведником світу”. Навпроти центральної київської синагоги ім. Бродського посадили дерево на честь Митрополита. Акція відбулася з участю представників християнських конфесій. За словами рабина Моше Асмана, в такий спосіб громада висловила подяку Митрополитові А. Шептицькому за порятунок сотень євреїв у роки Другої світової війни. Попри те, що Митрополит зробив дуже багато для українців, під час Голокосту він ще рятував і сотні євреїв від смерти в підвалі свого будинку, чим піддавав себе смертельній небезпеці. Крім того, Митрополит був автором відозви „Не убий”, у якій засуджував антисемітизм і гітлерівську антиєврейську пропаганду зокрема. „Ми хочемо віддати належне людині, яка врятувала сотні євреїв, – сказав головний рабин України М. Асман. — Ми повинні не лише боротися з антисемітизмом, ксенофобією, а й пам'ятати своїх героїв, нагадувати про них молодому поколінню”. У Єрусалимі, в меморіальному комплексі „Яд Вашем”, присвяченому Голокостові, є алея „Праведників світу”. Там висаджено понад 15 тис. дерев, кожне з яких посадили на честь такої людини та назвали її ім'ям. Питання про визнання Митрополита А. Шептицького „Праведником світу” з року в рік порушує спеціальна комісія при „Яд Вашем”. Нинішній рік не став винятком. Проте й цього разу більшістю в один голос комісія відхилила визнання Митрополита А. Шептицького „Праведником”. Після чергової „відмови” єврейська спільнота України вирішила посадити таке дерево в Києві. („Львівська газета“)

Президент В. Ющенко відвідав Канаду

ОТАВА. — Президент України Віктор Ющенко 26 травня прибув до Канади. Візита тривала з 26 по 29 травня. 26 травня в Отаві глава Української держави провів зустріч з прем'єр-міністром Канади Стівеном Гарпером у форматі „віч-на-віч”. Після завершення зустрічі відбулися переговори Президента України з прем'єр-міністром Канади у розширеному складі. Також цього ж дня В. Ющенко виступив на спільному засіданні Палати громад та Сенату парламенту Канади та провів зустріч з Генерал-губернатором Канади Мікаелем Жан. Окрім того, Президент України взяв участь у церемонії покладання квітів до Меморіалу загиблим воїнам, церемонії посадки дерева на алеї почесних гостей та в акції „Незгасима свічка”. 27 травня у Вінніпегу глава Української держави провів зустріч з прем'єром Манітоби Іері Доером. Після завершення зустрічі у присутності В. Ющенка підписано Угоду про співробітництво між Дніпропетровською областю та провінцією Манітоба. Також В. Ющенко поклав квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові та пам'ятника жертвам Голодомору

в Україні 1932-1933 років. У Вінніпезькому університеті відбулася церемонія присвоєння Президентові України звання почесного доктора цього навчального закладу. Окрім того, відбулася зустріч Президента з українською громадою Вінніпегу. 28 травня у Торонто Президент України взяв участь у підприємницькому форумі „Перспективи українсько-канадського співробітництва після вступу України до СОТ” та провів зустріч з представниками української громади. Президент України Віктор Ющенко подякував українцям Канади за донесення історичної правди про Голодомор 1932-1933 років в Україні. Про це Президент сказав в Отаві під час міжнародної акції „Незгасима свічка”, присвяченій пам'яті жертв Голодомору. Президент особливо наголосив на важливості донесення історичної правди про цю трагедію українського народу та вшанування жертв Голодомору. У цьому контексті він подякував українцям Канади за зусилля, здійснені у цьому напрямку, зокрема за пам'ятники у Калгарі, Едмонтоні, Віндзорі, Гакстоні та Вінніпезі. (УНІАН, Bi-Bi-Ci)

В. Ющенко запросили до Ватикану

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко під час зустрічі з державним секретарем Ватикану, кардиналом Тарчізіо Бертоне, передав запрошення Папі Бенедиктові XVI відвідати Україну. Кардинал Т. Бертоне у свою чергу передав запрошення Президентові України відвідати цього року Ватикан з офіційною візитом. На зустрічі сторони обговорили питання подальшого поглиблення українсько-ватиканських взаємин, державно-церковного співробітництва й міжконфесійного діалогу в Україні. Окрему увагу на зустрічі було приділено питанню проведення науково-дослідної роботи в секретному Ватиканському архіві, зокрема мова йшла про дослідження історичних документів, що стосуються історії української держави, а саме тих, у яких згадується про Голодомор. Сторони обговорили створення з цієї метою відповідної робочої групи. Нинішнього Папу Бенедикта XVI обрано на посаду 2005 року після смерті Івана Павла II, який відвідав Україну в червні 2001 року. З 23 по 27 червня 2001 року Папа Римський Іван Павло II вперше перебував в Україні з візитом, зібравши на своїх Службах Божих 1.6 млн. осіб. (Bi-Bi-Ci, Радіо „Свобода“)

СБУ відкрила фотовиставку, присвячену УПА

КИЇВ. — Служба безпеки України (СБУ) 27 травня відкрила в Києві фотовиставку, присвячену Українській Повстанській Армії, „Українська Повстанська Армія – історія нескорених”. Виконуючий обов'язки голови СБУ Валентин Наливайченко зазначив, що в експозиції представлені більш як 500 фотографій, документи з радянських і німецьких архівів, внутрішні документи Організації українських націоналістів і УПА. „Всі розсекречені документи з історії українського визволь-

ного руху і його протистояння тоталітарному комуністичному режимові свідчать про те, що український визвольний рух мав антирадянську спрямованість і загальноєвропейське значення”, – сказав В. Наливайченко, відкриваючи виставку. СБУ надає першочергове значення архівно-пошуковій праці, вивченню, розсекреченню й оприлюдненню архівних документів НКВД про український визвольний рух 1950-их років, які збереглися в архівах СБУ. В. Наливайченко підкреслив, що найближчим часом ця виставка буде демонструватися у всіх обласних центрах України. Президент Віктор Ющенко обіцяє домогтися надання Верховною Радою статусу учасників бойових дій Другої світової війни воїнам Української Повстанської Армії. („День“)

На київських виборах упевнено переміг Л. Черновецький

КИЇВ. — Вибори посади Києва відбулися 25 травня. Посадником знову став Л. Черновецький. Однак, перемога на позачергових ініційованих опонентами виборах, зробить Л. Черновецького сильнішим, каже політичний експерт Костянтин Малеев. Судячи з розкладів у Київраді, він і надалі буде їх зміцнювати. Його позиції у Києві стали набагато міцнішими, ніж були до виборів. Блок Л. Черновецького, Блок Юлії Тимошенко, Блок Віталія Кличка, Блок Володимира Литвина, „Громадський актив Києва”, Партія Регіонів та Блок Миколи Катеринчука пройшли до Київради. За попередніми даними на виборах майже 37 відс. виборців віддали голоси за Л. Черновецького. На другому місці Олександр Турчинов – майже 19 відс. За В. Кличка проголосували понад 17.5 відс. виборців. На виборах до Київради, за тими ж попередніми даними, теж переміг Блок Л. Черновецького – понад 30 відс. голосів. Блок Юлії Тимошенко одержав понад 22.5 відс., Блок В. Кличка – майже 10.5 відс. „Наша Україна – Народна самооборона” з 2 відс. не пододала 3-відсоткового прохідного бар'єру. (Радіо „Свобода“)

Призупинено скандальне рішення міськради Донецька

ДОНЕЦЬК. — Посадник Донецька призупинив рішення міськради щодо україномовних шкіл у місті. Як повідомили в управлінні зв'язків з громадськістю міськради, Олександр Лук'яненко не підписав рішення сесії від 20 травня „Про хід виконання Комплексної програми розвитку освіти в Донецьку на 2006-2010 роки”. Це рішення міськради мають винести на повторний розгляд. Два дні тому сесія Донецької міськради виступила проти плянового збільшення україномовних шкіл у Донецьку. У рішенні міської ради йдеться: „Для задоволення потреб населення Донецька в здобуванні освіти рідною мовою не допускати: плянового збільшення числа тих, хто навчається українською мовою, розширення мережі україномовних шкіл і кляс; плянового збільшення дитя-

чих дошкільних установ і груп з українською мовою навчання”. (Радіо „Свобода“)

В. Ющенко висунуто на Нобелівську нагороду

КИЇВ. — Представництво Всесвітнього конгресу азербайджанців (ВКА) в Україні звернулося до українських громадських організацій і політичних партій зі закликом підтримати його ініціативу щодо висунення кандидатури Президента України Віктора Ющенка на Нобелівську премію миру. Як ідеться у зверненні ВКА в Україні, „в багатьох країнах СНД ще тільки формуються демократичні основи, а Україна своїм прикладом показує, що досягнення свободи можливе й досягне, так само як і повернення народів його національної гідності й гордості”. ВКА підкреслює, що В. Ющенко – „перший президент на пострадянському просторі, який збудував справді демократичну державу, – зі свободою слова й свободою вибору його громадян”. У зверненні наголошуються дії В. Ющенка з наближення України до європейських стандартів і демократичних цінностей, прихильність до національної традиції, зусилля з міжнародного визнання Голодомору 1932-1933 років актом геноциду проти українського народу, а також – кроки з урегулювання політичної ситуації всередині країни. ВКА в Україні заявляє, що його ініціатива вже отримала підтримку певних міжнародних кіл, і висловлює сподівання, що віднайде підтримку й в Україні. Представництво ВКА в Україні офіційно зареєстроване Міністерством юстиції 8 грудня 2006 року. (Інститут Масової Інформації)

Енергетична зустріч в Києві

КИЇВ. — Учасники Київської енергетичної зустрічі домовилися створювати єдиний енергетичний простір. Спільну декларацію про це підписали президенти України, Азербайджану, Грузії, Литви, Латвії, Естонії та Польщі, повідомив 23 травня Президент Віктор Ющенко. „У рамках спільної декларації ми створюємо робочу групу, яка вже на прикладному рівні буде відпрацьовувати принципи й основи формування транзитного простору”, – сказав він. Однак, В. Ющенко зауважив, що „поки що не можна говорити, що не існує проблем у вирішенні цього питання. Безумовно, ми повинні провести ще багато дискусій”. Перший звіт Міждержавної робочої групи заслухають у листопаді, на наступній зустрічі в Баку. Президент України додав, що учасники зустрічі обговорили питання створення єдиної енергетичної політики в Європі і розглянули техніко-економічне обґрунтування нафтопроводу „Одеса-Броди”, а також досягнуту між Україною та Азербайджаном домовленість про наповнення цього нафтогону каспійською нафтою. В. Ющенко назвав зустріч успішною і подякував учасникам за високий представницький рівень. (Радіо „Свобода“)

Смолоскип пам'яті „Незгасима свічка” – в Нью-Йорку

На вічу промовляли (зліва) Посол України в США Олег Шамшур, Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергєєв, президент Світового Конгресу Українців Асколь Лозинський.

Ліза Сонна прочитала свідчення Дарії Шульги-Кіри, яка пережила Великий Голод в Україні.

Тамара Олексій прочитала листи-проклямації від посади міста Майкла Блумберга і члена Конгресу Керолін Малоні.

Іра Легун прочитала лист-проклямацію від сенатора Гіларі Клінтон.

До Посла Юрія Сергєєва (зліва) підійшов з словами співчуття о. Томаш Рудний з Польського народного католицького костелу, який у поході представляв з прапором Польщі Конгрес американської Полонії.

Учасники віча біля Форту Клінтона.

Фото: Л. Хмельковський

АМЕРИКА І СВІТ

**У США вшановували пам'ять
загиблих у війнах**

ВАШІНГТОН. — Прикрашені прапорцями могили на Арлінгтонському національному цвинтарі... У ці вихідні американці вшановували пам'ять своїх співгромадян, які загинули у війнах. Традиція почалася після Громадянської війни у США середини XIX ст. У наші дні більшість американців відзначають так званий „День пам'яті“ парадом та пікніками. „День пам'яті“ у США завжди відзначається в останній понеділок травня, однак, свято фактично триває усі вихідні і завершується у понеділок. В рамках відзначення лунали заяви політиків. Президент Джордж Буш віддав шану загиблим воюючим у традиційному суботньому радіозверненні до народу та покладенням у понеділок, 27 травня, вінка до пам'ятника Невідомому воюючому на Арлінгтонському національному цвинтарі, що неподалік Вашингтону. У цього річного зверненні Президент згадав і військових, які зараз несуть службу. „Сьогодні наші військові борються з новими тоталітарними загрозами вільному світові. В Іраку, Афганістані та на інших фронтах вони з гордістю продовжують справу своїх попередників“. Подекуди влаштовуються і паради. Найгучніша з них – парад „байкерів“ (мотоциклістів), що вже 21-ий рік поспіль з нагоди свята проходить в американській столиці. Захід був задуманий ветеранами В'єтнамської війни, які намагаються ним привернути увагу офіційного Вашингтону до справи тисяч їх побратимів, які донині рахуються пропалими безвісти у цьому конфлікті. („Голос Америки“)

**Україна переобрана членом
Ради ООН з прав людини**

НЬЮ-ЙОРК. — Україну переобрано членом Ради ООН з прав людини. Крім того, Генеральна асамблея ООН обрала 15 нових членів до Ради ООН з прав людини. Попри критику правозахисних організацій, серед цих країн – Пакистан, Багрейн, Табон та Замбія. Двісті для західноєвропейських країн дісталися Великобританії та Франції. Східню Європу представлятимуть Словаччина та Україна. Висувалась також Сербія, але за неї проголосувало менше учасників. Азію представлятимуть також Японія та Південна Корея, Африку – Буркіна Фасо та Іана, Південну Америку – Аргентина, Бразилія та Чилі. Загалом до Ради ООН з прав людини входить 47 країн. Нові члени обираються терміном на три роки. („День“)

**У США не розглядатимуть
апеляцію І. Дем'янюка**

ВАШІНГТОН. — У понеділок, 21 травня, Верховний суд США не прийняв до розгляду апеляцію 88-річного Івана Дем'янюка стосовно депортації з країни, що вирішив у 2005 році Іміграційний суд в Клівленді. Від 1977 року уряд США намагається довести, що І. Дем'янюк служив у нацистських таборах смерті сторожем. У 1986 році І. Дем'янюка передано до Ізраїля, де його зви-

нувували, що він був жорстоким „Іваном Грозним“ у концентраційному таборі Треблінка. Базуючись частинно на висновках Департаменту юстиції США та зізнаннях ізраїльських свідків, І. Дем'янюка засудили до смертної кари 1988 року. Однак, на його апеляцію Верховний суд Ізраїля 1993 року відкинув смертну кару, заявляючи, що нові докази після розвалу СРСР дали підставу сумніватися, що І. Дем'янюк був „Іваном Грозним“, і він повернувся до США. У 2002 році федеральний суддя ствердив, що І. Дем'янюк служив вартовим у концентраційних таборах у Польщі та Німеччині, й мусить бути вдруге позбавлений громадянства за те, що приховавав свою діяльність під час Другої світової війни, емігруючи до США. (Bi-Bi-Ci)

Історичні фото з планети Марс

ГЮСТОН, Тексас. — Непілотований космічний апарат „Фенікс“ здійснив 25 травня успішне приземлення на північному полюсі Марса. За словами фахівців американської аерокосмічної агенції НАСА, апарат вартістю у 420 млн. дол. витримав небезпечні умови приземлення на поверхню планети. Під час наступного етапу за допомогою спеціального приладу він має взяти проби ґрунту і провести їхню аналіз у намаганні з'ясувати, чи були будь-коли ознаки життя на Марсі. Але до того він має розкрити сонячні панелі тільки-но спаде пил. Апарат вже надіслав кілька знімків замороженої поверхні Марса. Втім, інший учасник проекту Пітер Сміт переконаний, що „Фенікс“ надішле на Землю гарні і корисні знімки „Він здійснив приземлення майже горизонтально до поверхні, нахил складає лише чверть відсотка. Себто це не скеля. Це гарна рівна місцина, дуже безпечна. Мені просто важко собі уявити, що сонячні промені не розкриють панелі“. (Bi-Bi-Ci)

**Китай евакуює
80,000 осіб від повені**

ПЕКІН. — Китай евакуює 80 тис. осіб, які опинилися довкола великого озера, яке утворилося внаслідок зсуву ґрунту після землетрусу у провінції Сичуань. Допомогові співробітники намагаються перевезти місцевих мешканців, тоді як вода і далі накопичується при доволі слабкій місцевій греблі, яка стримує 100 млн. куб. м. води. Воюки китайського війська цілодобово риють канал, аби відвести воду від греблі. Китайські засоби інформації 28 травня повідомляли, що нові підземні поштовхи зруйнували сотні тисяч будинків, хоча більшість із них стояли порожніми після першого землетрусу, що стався два тижні тому. За останніми даними, загалом у Китаї від стихійного лиха загинуло 67 тис. осіб. (Bi-Bi-Ci)

**Президентом Лівану став
генерал М. Сулейман**

БЕЙРУТ, Ліван. — У Лівані парламент 25 травня обрав президентом країни керівника армії, генерала Мішеля Сулеймана. Він здобув більшість голосів після того,

як було досягнуто угоду між урядом, підтримуваним Заходом, та опозиційними групами під проводом руху „Гезбола“. Обрання М. Сулеймана президентом має на меті покласти край політичній кризі, яка загрожувала спалахом громадянської війни у Лівані, де від листопада не було президента. На засіданні парламенту у Бейруті були присутні міністри закордонних справ Савдійської Аравії, Сирії та Ірану, а також емір Катару, які були посередниками під час укладення угоди про замирення. У Бейруті відчутно спало напруження, багато кав'ярень і барів знову відкрилися і заповнені клієнтами. (Bi-Bi-Ci)

**Росія та Китай говорять
про тіснішу співпрацю**

МОСКВА. — Президент Росії Дмитро Медведєв 22 травня вирушив в свою першу закордонну поїздку на новій посаді. Перші офіційні візити він здійснив до Казахстану і Китаю. В Астані, столиці Казахстану, Д. Медведєв провів переговори з своїм казахським колегою Нурсултаном Назарбаєвим. У Пекіні російський провідник зустрічався з головою Китайської народної республіки (КНР) Ху Дзянтао та іншими китайськими високопосадовцями. Президент Росії 24 травня заявив, що стосунки його країни з Китаєм сьогодні є рушійною силою на світовій арені, і відтепер цього не можна ігнорувати. Новий господар Кремля зробив таку заяву під час виступу в пекінському університеті. Міжнародне співтовариство, підкреслив провідник Росії, більше не може приймати рішення, не враховуючи думки цих двох держав. Крім того, Д. Медведєв додав, що Росія має намір ще більше зміцнити зв'язки з Китаєм, навіть якщо такий крок не сподобається деяким країнам. Коментарі російського провідника прозвучали на другий день його офіційної візити до Китаю. У рамках візити Д. Медведєв також зустрівся з головою Національного народного конгресу, у розмові з яким підкреслив важливість тісної співпраці між російським та китайським парламентами. („Голос Америки“ „Німецька хвиля“)

**Польща і Швеція пропонують
співпрацювати з Україною**

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Польща і Швеція запропонували Європейському союзу тісніше співпрацювати з Україною та іншими східноєвропейськими країнами, за винятком Росії. Свій план вони представили 26 травня в Брюселі міністрам закордонних справ 27 країн-членів ЄС. У документі йдеться про допомогу у сприянні можливому членству в Євросоюзі, хоча про перспективу самого членства не згадується. Польський міністер закордонних справ Радослав Сікорський сказав, що йдеться про вихід за межі європейської політики сусідства, в якій Україна має однаковий статус з країнами північної Африки. Відповідальна за політику сусідства комісар ЄС Беніта Фереро-Вальднер привітала ініціативу Польщі та Швеції. Водночас вона сказала, що в Брюселі знають про

прагнення України стати членом ЄС, але вважають передчасними подальші кроки в цьому напрямку. („Німецька хвиля“)

**Уряд Чехії домовився
із США про розміщення ПРО**

ПРАГА. — Уряд Чехії домовився з США про розміщення на території країни елементів американської системи протиракетної оборони. Як повідомив 22 травня представник Міністерства закордонних справ Чехії, упродовж найближчих двох місяців Держсекретар США Кондоліза Райс прибуде до Праги для офіційного підписання документу. Згідно з намірами Вашингтону, на території Чехії мають розмістити радіолокаційну станцію. Десять ракет-перехоплювачів будуть розміщені на території сусідньої Польщі. Тим часом чеський уряд 21 травня також оголосив, що Прага визнала незалежність Косова і має намір вже найближчим часом встановити дипломатичні зв'язки з Приштиною. („Німецька хвиля“)

**Членові БЮТ в'їзд
у Росію закритий**

МОСКВА. — Офіційний представник Міністерства закордонних справ Росії Андрій Нестеренко 22 травня заявив про те, що Москва не хоче бачити на своїй території першого заступника міністра юстиції України, члена БЮТ Євгена Корнійчука. „Зважаючи на те, що він заявив у своєму публічному виступі, ми припускаємо, що він не планує відвідувати Росію“, заявив того ж дня А. Нестеренко. Раніше Міністерство закордонних справ Росії заявило, що в зв'язку з загрозою посадникові Москви Юрієві Лужкову на в'їзд на територію України Росія вжила заходи стосовно низки українських політиків. Перший заступник міністра юстиції України Є. Корнійчук в газеті „Сейчас“ заявив, що було б логічним порушити питання про оголошення Володимира Путіна персоною „нон грата“ в Україні. („Кореспондент“)

**У сенатора Е. Кенеді виявили
злоякісну пухлину мозку**

БОСТОН. — Американського сенатора Едварда Кенеді – брата колишнього Президента США Джона Кенеді, 21 травня виписали з лікарні. Сталося це на наступний же день після того, як лікарі виявили у сенатора смертельну форму раку мозку. 76-річний законодавець залишив клініку в Бостоні і повернувся до свого будинку в штаті Масачусетс. Медики кажуть, що справи загалом невтішні. Фахівці Національного інституту ракових захворювань рекомендують проведення радіо та хеміотерапії у всіх можливих випадках. Пухлина сенатора Е. Кенеді виникла у лівій тім'яній частині мозку, яка відповідає за рухи та процес мислення. Половина пацієнтів з цією діагнозою помирає впродовж року. І рідко коли хтось живе більше п'яти. Щороку у США з діагнозом злоякісної гліоми помирає 9,000 осіб. Однак, лікарі не втрачають сподівань, що 76-річний Е. Кенеді зможе перенести складний процес лікування. („Голос Америки“)

Смолоскип пам'яті „Незгасима свічка” – в Нью-Йорку

Похід вирушив від Форту Клінтона.

Над колоною віяли також державні прапори Грузії, з яким прийшли на віче представники грузинських громадських організацій.

Фото: Л. Хмельковський

Похід пам'яті на вулицях Нью-Йорку.

Представники ООНСоюзу і кредитівки „Самопоміч” у поході.

Голова пресової комісії НТШ-А Василь Лопух з представниками Грузії.

Біля міської ради священники українських церков о. Іван Тихонович, о. Юрій Базилевський, о. Іван Лишик відслужили Молебень.

Гривня замість доляра

З перших років незалежності українці призвичаїлися тримати заощадження в американських доларах. Спочатку була незахищеність купонів, що знецінювалися шаленими темпами, далі – недовіра до нової гривні, а потім – традиційна політико-економічна нестабільність та непередбачуваність, але висока інфляція робили свою справу, підтримуючи прихильність до доляра. Але з'явилася нова валютна одиниця – євро. Українці придивлялися до неї досить довго. Авторитет доляра, перевірений роками і підкріплений, здавалося би, непохитною міццю Сполучених Штатів, не давав підстав сумніватися у надійності цієї грошової одиниці.

Економісти-аналітики стривожилися першими. Німецький економіст, автор книги „Неминучий крах доляра“ Пауль Фріц нагадав, що США – найбільший боржник у світі: станом на 2006 рік американський державний борг становив 64.8 відс. валового продукту. Тобто на кожного американця припадало близько 25 тис. дол. цього боргу. „Якщо приплив капіталу в Сполучені Штати сповільниться, якщо, приміром, Японія, Китай або нафтові еміри припинять інвестувати свої долари за океан, Америка миттєво перестане бути великою державою“, – переконаний П. Фріц.

В Росії, де передбачати біду для Америки люблять особливо багато дослідників, відзначають, що в США високий рівень споживання забезпечується за рахунок емісії доляра, яка викликає інфляцію доляра на світових ринках. Перед адміністрацією США постала дилема: підтримувати долар як єдину міру вартості й розрахункову одиницю всієї планети чи рятувати економіку Сполучених Штатів? Демократи схильні до першого варіанту, республіканці – до другого. Подальший розвиток подій залежить від наступних виборів президента США.

Доларів надруковано чимало. На кінець 2006 року на кожного жителя планети припадало 154 дол. готівкою. Пошук альтернативи доларові проводять завбачливі власники доларової маси. Відбувається поступова втеча від доляра. Не це зважив у своїй діяльності Національний банк України (НБУ). На 31 грудня 2007 року переважання американських доларів у загальних резервах НБУ є очевидним з огляду на історію дій банку на міжбанківському валютному ринку. Валютні інтервенції донедавна були найефективнішим інструментом грошово-кредитної політики НБУ. Минулого року серед цих інтервенцій значно переважало викупування надлишкових доларів, що, з одного боку, примушувало випускати додаткові гривні, а з іншого – збільшувати в резервах частку знецінюваного елемента. Попри значне падіння доляра щодо інших провідних світових валют, курс гривні до доляра залишався незмінним. Це створювало ілюзію стабільності, але вводило в оману. Реальна вартість як резервів НБУ, так і доларових збережень громадян зменшувалася разом зі знеціненням доляра.

Національний банк України почав вживати досить жорстких заходів для зменшення доларизації економіки. Виникли умови, коли тримати власні заощадження в доларах стало небезпечно. А от позичити долари тепер вигідно, адже віддавати їх потрібно буде після певного знецінення. Та і купити їх за міцнішу гривню можна буде більше. Але НБУ цього разу все передбачив: отримати кредит в американській валюті буде не так просто.

Оглядач Віталій Власенко писав 23 травня у „Економічній правді“: „Якщо прогнози експертів щодо деякого відновлення позицій доляра стосовно євро у 2008 році справдяться, то цей рік дає шанс диверсифікувати свої збереження як державі, так і кожному окремому громадянину. Але у якій валюті тримати заощадження? Чи не в гривнях? НБУ активно створює умови для посилення вітчизняної грошової одиниці. Центробанки інших країн, що розвиваються, вживають подібних заходів у себе. В Україні ринкова ситуація підштовхує до вибору саме вітчизняної грошової одиниці – як надійного засобу збереження. Тож, можливо, в Україні, нарешті, настає час гривні?“

ТРАВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

У море вийшли козацькі „чайки“

У травні 1630 року в Чорне море вийшли 300 козацьких човнів-„чайок“ під проводом Івана Сулими. Козацький напад спустошив чорноморське узбережжя біля Ізмаїлу, Кілії, Мідії, Варни і Сазополя. Назустріч ескадрі І. Сулими вийшов сам візир Отоманської порти Кенан-баша. Біля острова Монастир (тепер це – Зміїний) сталася битва двох флотилій. Битву візир не виграв, хоча, за турецькими даними, турки полонили 150 козаків, яких з великим тріумфом було привезено до Стамбулу. Того ж року І. Сулима був обраний гетьманом низового (нереєстрового) козацтва і став по суті морським гетьманом України.

У 1632 році гетьман І. Сулима взяв штурмом турецьку фортецю Озів в гирлі Дону. Нікому раніше це не вдавалося. Козаки знищили всі портові споруди. Бойовий рейд козацької флотії в Озівське море і штурм фортеці надзвичайно вразли правителів Стамбулу, Варшави і Москви.

Султан послав в Очаків могутню ескадру із 20 важких галер. Але І. Сулима нічною атакою прорвав виставлену турками оборону, потопивши п'ять галер. Тоді султан почав погрожувати Польщі великою війною і вимагав покарати учасників походу. Польща, налякана погрозами, вирішила відрізати запорожцям шляхи в Україну. Для цього, за планом французького інженера Гійо де Боплана, почали інтенсивно почали будувати фортецю Кодак на Дніпрі.

Хто ж він такий – гетьман І. Сулима? На Чернігівщині є село Сулимівка, яке Михайло Грушевський вважав рідним селом гетьмана і подав в „Ілюстрованій історії України“ фотографію церкви з цього села, збудованої на кошти знаменитого земляка. У свої перші морські походи І. Сулима ходив з Самійлом Кішкою, проходив у нього морську школу. Досить швидко він вибився в чільні старшини. Але в одному з походів, у бою з турецькою ескадрою,десь близько 1605 року, у чайку І. Сулими вцілила турецька гармата. Турецькі моряки повиягали козаків з води і тут же прикували до весел своєї військової галери.

Неволя галерного бранця продовжувалася для І. Сулими довгих 15 років. Проте він шукав нагоди вирватися на волю, і вона трапилася лише

через 15 років. В той час турецький флот воював з Венецією. І. Сулимі вдалося звільнитися з кайданів та звільнити своїх побратимів. Серед ночі бранці захопили бойову галеру, прикували турків до весел і наказали гребти до берегів Італії.

Чутка про надзвичайну подію дійшла до Папи Римського Павла V Боргеа, який побажав особисто подивитися на відважного провідника незвичайної галери. Павло V прийняв І. Сулиму дуже привітно й за видатні заслуги в боротьбі з турецькою агресією нагородив золотою медаллю зі своїм портретом, а також дав грошей на повернення козаків в Україну. Повернувся в Україну І. Сулима з європейською славою, яку вимушені були визнати і при королівському дворі в Польщі.

У липні 1635 року будівництво Кодака було завершено. У цей час з чергового морського походу повернувся і гетьман І. Сулима, який вирішив знищити польську твердиню.

Нічною атакою запорожців з Дніпра і зі степу козаки здобули її. Стіни фортеці були розкидані й розкопані. Запорожців разом з повстанськими загонами І. Сулима повів на Чигирин, опісля – на Черкаси, потім здобув Корсунь. Козацьке військо зростало щодня.

Наляканий подіями в Україні, польський король Владислав кинувся з'ясовувати ситуацію на південних кордонах. У ролі „інспектора“ в Україну з військом вступив коронний гетьман Станіслав Конєцпольський, з яким йшли полковники реєстрових козаків Ілляш Караїмович та Іван Барабаш. Останніх І. Сулима знав особисто і не чекав зради від колишніх побратимів.

А вони запросили гетьмана до свого табору, де заарештували його і передали С. Конєцпольському. Коронний гетьман відіслав його в кайданах до Варшави.

12 грудня 1635 року гетьман І. Сулима після лютих мук був четвертований. Частини його тіла для остраху іншим були розвішені на мурах польської столиці. Героїчна смерть І. Сулими стала завершальним актом його сповненого героїчних подвигів легендарного життя.

Л. Хм.

8 червня: вшанування пам'яті Юліяна Ревая

Протягом 2008-2009 років в Україні та поза її межами будуть проводитись широкомаштабні урочисті заходи з відзначення 70-річчя подій, пов'язаних з проголошенням Карпатської України.

Дипломатичні та консульські установи України у Сполучених Штатах Америки також готуються гідно відзначити цю ювілейну дату. Одним з важливих заходів, який Посольство України у США та Генеральне консульство України в Нью-Йорку планують провести цього року, є організація 8 червня урочистої церемонії покладання квітів до могили прем'єр-міністра та міністра закордонних справ Карпатської України Юліяна Ревая (1899-1979), похованого на українському католицькому цвинтарі св. Духу у Кемпбел-голі (штат Нью-Йорк).

Програма заходів у рамках щорічної Зеленосвяточної прощі на цвинтарі св. Духа: о 10-й год. ранку відбудеться Служба Божа в Українській католицькій церкві св. Апостола Андрія; о 12-й год. – Парастас біля Меморіального хреста і покладання квітів до могили Ю. Ревая. Запрошуємо українську громаду взяти участь у цих заходах.

Адреса церкви св. Апостола Андрія та цвинтаря св. Духа: 141 Sarah Wells Trail, Campbell Hall, NY 10916. Сторінка в інтернеті: <http://www.holyspirit-saintandrew.org>.

Генеральне консульство України в Нью-Йорку

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Биківня – зворотній ефект події

Вшанування жертв червоного режиму в Биківні під Києвом спочатку робилось напівпідпільно, під наглядом органів державної безпеки СРСР. Потім силами громадськості, але неофіційно.

Лише з кінця 1990-их років завдяки зусиллям київського „Меморіалу“ ім. Василя Стуса вшанування в Биківні отримало відносно широкий розголос і підтримку київської міської влади. Після Помаранчевої революції щорічні урочистості в Биківні набули офіційного статусу. Але не все відбувається так, як мало б бути.

Почалось з того, що охорона Президента України заблокувала під'їзд автобусів з учасниками вшанування, переважна більшість яких є людьми похилого віку. Старші люди змушені були пішки долати значну відстань.

Вдодовж стежки, що веде до пам'ятника, поставили курсантів силових структур в парадній формі, зробивши з них почесну варту. Але ніхто курсантам не пояснив, чому їм треба стояти кілька годин на тій стежці. В результаті цей „коридор“, крізь

який йшли учасники вшанування, лаявся, плювався, недоречно жартував. Я йшов ніби стежкою сорому.

Учням кількох шкіл, яких привели на офіційний захід, теж не розповіли, куди і навіщо вони йдуть. Вони сприймали це як насильство над їхнім вихідним днем. На місці могил залишилась гора пластикового та паперового сміття як після концерту поп-виконавця на Майдані. В обох випадках винні не курсанти та учні, а вчителі, вихователі, офіцери, чиновники.

Це не означає, що не треба приводити в Биківню, Крути, Берестечко учнів, студентів, курсантів. Навпаки, треба. Але спершу треба виховати в них розуміння трагедії, розуміння героїки, причин, наслідків, підвести до правильних висновків. Інакше буде зворотній ефект.

Михайло Плотников,
член Київської міської
організації Товариства
„Меморіал“ ім. Василя Стуса
Київ

Поволі вичавлюємо з себе страх

Громадяни вільного світу, напевно, ніколи не зможуть зрозуміти нас, мешканців колишнього СРСР. Це все треба було б пережити з дитинства, особливо страх, який ввійшов в кожну клітину нашого тіла.

Страх бути голодним, страх бути знищеним червоними, страх дітей за батьків і, особливо, батьків за дітей, страх від беззаконня і незахищеності, страх і відчай від свавілля компартійної номенклатури.

Безстрашні одиниці йшли на страждання свідомо, в ім'я народу

і України, і, як результат, – здобули державу. Покищо недосконалу, але жевріє надія, наш народ воскресне.

Маємо ще невеликі успіхи в державотворенні, йде війна за виживання, але крок за кроком йдемо до цивілізації, встаємо з колін, вичавлюємо страх, який навіть не десятиліттями, а століттями нагнітали недруги в наші душі і серця.

Володимир Павлишин,
Луцьк

На підтримку видавництва „Криниця“

В „Свободі“ за 9 травня було опубліковане звернення київської організації Спільки української молоді (СУМ) з закликом підтримати видавництво „Криниця“ в Києві.

Я приєднуюсь до Володимира Мозгового, який написав про це до „Свободи“. Видавництво „Криниця“ старається подавати, просувати українську культуру, а не лише робити гроші.

Вони б могли дуже розбагатіти, якби друкували детективи та ще російською мовою! А вони інформують, дають щось для мозку і для душі!

Українська діаспора мусить підтримувати такі видавництва, як „Криниця“ і „Родовід“, цікавитись ними і купувати їхні книжки.

Катерина К. Росандіч,
Монтен-В'ю, Каліфорнія

Нелегали – не такі, як ми

У „Свободі“ 9 травня була поміщена стаття Ростислава Хом'яка на тему імміграції до Сполучених Штатів під заголовком „Нелегали – такі ж люди, як ми“. Хочу заявити, що не погоджуюсь з твердженням Р. Хом'яка, який вважає, що в країні зростає ненависть до іммігрантів – нелегальних і легальних. В своїх аргументах Р. Хом'як, помилково чи зумисно, плутає терміни і поняття нелегала і іммігранта. Він вважає, що американським українцям, як іммігрантам або дітям іммігрантів, слід солідаризуватися з нелегалами, які тільки хочуть жити в Америці – так, як ми.

Кожна суверенна країна, не виключаючи США, має право вирішувати, хто може прибувати в її межі, а тим більше, хто може іммігрувати на її територію. Для того існують паспортні, консульські, візові, митні. Коли амери-

канський громадянин повертається з закордонної подорожі, то мусить стояти в черзі, щоб перейти паспортну і митну контролі. Іммігранти – це люди, які прибувають до країни згідно з чинними імміграційними законами. Нелегали – це люди, які вважають, що вони мають право порушувати такі закони, що ніхто не має права їм у цьому перешкоджати. Іммігрант і нелегал – не є одне й те саме.

Твердження, що в США існує і зростає ненависть до іммігрантів, легко спростувати, спираючись на офіційну імміграційну статистику. Щорічно більш ніж 1 млн. людей отримують дозвіл на стаке проживання в США легальним шляхом. Яка інша країна світу може виявити такі показники? Ні, нелегали не є такі люди, як ми.

Володар Лиско,
Александрія, Вірджинія

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи“, просимо подавати повністю імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштові і електронні адреси, число телефону. В листах, які надсилаються електронною поштою, просимо подавати свою поштову адресу і число телефону.

Сьогодні Україна вже вільна, шануймо її

Біля пам'ятника Кирилові Осьмакові у Києві – його дочка Наталя.

У редакційній пошті не бракує листів. автори яких тривожаться станом справ в Україні. **Василь Фіняк** з Довнерс Гров, Іллінойс, починає свого листа з запитання: хто буде наступним президентом України – Юлія Тимошенко чи Віктор Янукович, а далі звертається до читачів з настановою: „Сьогодні Україна вільна, шануймо її. І любім її, бо вона – наша Батьківщина. Немає іншої такої країни, немає іншого Дніпра“.

Юрій Кравчук з Вільмінгтон, Делавер, тривожиться проблемами української дипломатії, тому що вважає, що більшість у дипломатичному корпусі України складають особи неукраїнського походження, які на людях „махують синьо-жовтими прапорами, а у своїх помешканнях вивішують триколіровий прапор Росії“. І через це світ мало знає про Україну, в кінотеатрах переважають російські фільми, а у книгарнях – книжки. „Російський хвіст керує українським псом“, – пише Ю. Кравчук.

З Острозької академії, Рівненська обл., надійшов допис **Вікторії Скуби** про засновника університету князя Василя-Костянтина Острозького, якого люди назвали в числі ста великих українців.

Людмила Бенз з Дніпропетровська, викладач фізики в університеті „Наша Україна“, написала про ректора цього університету Юрія Тисенка, який досліджує проблеми теорії поля і фізики елементарних часток, має книги „Субкварки“ і „Теорія пресубкварків“, 45 наукових публікацій. Він з відзнакою закінчив Дніпропетровський університет за спеціальністю „Теоретична фізика“, але пізніше зазнав переслідувань з боку влади, а тепер бере

активну участь у громадському житті.

З села Великий Виселок, Харківська обл., до редакції написала **Ганна Дроздюк**, батько якої Юрій Городецький у 1972 році виїхав до США. У 1986 році до села Мараківки, Хмельницька обл., звідки вона походить, приходив на її дівоче прізвище Волковецької лист-розшук від Маршала Городиського та Вільяма Гродецького у справі спадщини. З Української закордонної юридичної колегії їй пояснили, що це не Городецькі, а інші люди. Можливо, Ю. Городецький або його нащадки живуть в Америці і мають бажання спілкуватися з Г. Дроздюк? Її адреса: с. Великий Виселок, Дворічанський район, Харківська обл., 62741 Ukraine.

З Керчі написали **Олексій і Ганна Полтораки**, які мріють вирощувати перепелів, африканських струсів і рідкісні лікарські рослини, у чому шукають допомоги. Він походить з Вінницької області, вона – з Івано-Франківської. Адреса: вул. Міжнародна, буд. 7, кв. 4, Керч, 33507 Ukraine.

Марія Тимошук з Грешему, Орегон, поділилася з редакцією газетами, які їй прислали з України. А **Ігор Яременко** з Фонтен Валі, Каліфорнія, прислав копії світлин з відкриття пам'ятника президентові Української головної визвольної ради Кирилові Осьмакові на Байковому цвинтарі Києва, що відбулося 1 грудня 2007 року.

К. Осьмак (1890-1960) народився на Полтавщині, був членом Центральної Ради у 1917-1918 роках. Заарештований у Харкові у 1928 році і засуджений у Москві на п'ять років у справі Спільки визволення України. Вдруге ув'язнений у 1938-1940 роках, втретє – у 1944-1960 роках. Загинув у Владимирській тюрмі, Росія, 16 травня 1960 року.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

День громадської праці на оселі „Діброва“

БРАЙТОН, Мишиген. – 17 травня члени Дітройтської округи Українського Народного Союзу та оселі „Діброва“ провели на оселі день громадської праці, під час якого підготували оселю до літнього сезону.

Фото: Олександр Серафим

Нові члени УНСоюзу

Ніколяс і Абігейл Даттон, діти Тані та Джеймса Даттонів з Нью-Британу, Коннектикут, – нові члени 277-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечила бабуся Іванка Кронкгайт.

Андрій-Камерон Шауп, син Стейсі та Степана Шаупів з Плантейшену, Флориди, – новий член 305-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Джой та дідусь Люїс Шаупи.

Маріна Я. Сердюк, доня Аліси та Данила Сердюків з Вотервліту, Нью-Йорк, – нова членка 13-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуся Марія Мірошніченко-Ярош.

Союзівка календар подій 2008 рік

31 травня – Конвенція нової української хвилі.	10-13 липня – Фестиваль Української Культури.
2-5 червня – Семінар духовенства Стемфордської єпарії.	3-18 липня – Heritage camp, session 1.
7 червня – приватна імпреза.	13-19 липня – Discovery/Cultural camp.
8-13 червня – тиждень сеньйорів УНС.	20-25 липня – Heritage camp, session 2.
14 червня – приватна імпреза.	20-26 липня – спортивний табір „Ч. Січі“, сесія 1.
15 червня – святкування „Дня Батька“, концерт.	20 липня-2 серпня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 1. Концерт в суботу, 2 серпня.
21 червня – приватна імпреза.	27 липня-2 серпня – спортивний табір „Ч. Січі“, сесія 2.
22-29 червня – табір „Лташат“, сесія 1.	27-31 липня – зустріч батьків і адоптованих дітей, табір спонзорований Посольством України.
23-27 червня – Exploration Day Camp, session 1.	3-16 серпня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 2.
22 червня-3 липня – тенісовий табір.	9 серпня – вибір „Міс Союзівки“.
28-29 червня – УСЦАК, тенісові змагання.	25-ліття клубу „Suzy Q“.
29 червня-12 липня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської.	16 серпня – Концерт учасників 2-ої сесії танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської.
29 червня-6 липня – табір „Лташат“, сесія 2.	17-23 серпня Joseph's School of Dance, табір класичних танців.
30 червня до 4 липня – Exploration Day camp, session 2.	25 серпня -1 вересня – святкування Дня Праці на Союзівці.

To book a room or event call: (845) 626-2641, ext. 141
216 Parsippany Road • P. O. Box 529
Kerbside, NY 13446
E-mail: Soyuzivka@comcast.net
Website: www.Soyuzivka.com

ЗАМОВЛЯЙТЕ І ЧИТАЙТЕ „Альманах Українського Народного Союзу“ НА 2008 РІК

У новому
випуску вміщено
статті відомих авторів
з історії України,
народознавства,
актуальної політики,
життя інших країн
і народів.
Ціна – 15 дол.
з пересиланням.

Адреса: Svoboda, 2200 Route 10,
P.O. Box 280, Parsippany NJ 07054.
Тел.: (800) 253-9862, дод. 3042

Передплатіть „Свободу“ в Інтернеті!

Найстарша українська газета світу – тижневик УНСоюзу „Свобода“ має електронну версію на інтернет-сторінці: www.svoboda-news.com. Щоб мати доступ до останнього випуску і до унікального архіву „Свободи“ з 1893 року, треба бути передплатником електронної версії. Передплатити електронну „Свободу“ можна за 55 дол. на рік на вказаній сторінці кредитною картою через PayPal. При цьому Ви матимете один місяць безкоштовного користування архівом.

Якщо маєте проблеми з PayPal, а також для звичайної передплати на папері, скористайтеся телефоном (973)-292-9800, дод. 3042, або (800)-253-9862, дод. 3042 або поштою.

Поштові передплатники можуть користуватися електронним архівом за 15 дол. на рік додатково до основної передплати.

- Виберіть спосіб доплати.
- Приготуйте кредитову картку та Вашу електронну адресу, щоб подати інформацію.
- Подзвоніть до нашого відділу передплати на число:

(973)-292-9800, дод. 3042, або (800)-253-9862, дод. 3042. Факс: (973)-644-9510. Ви дістанете електронною поштою ім'я користувача (user name) і пароль (password) – збережіть їх для доступу до архіву, де Ви знайдете останнє число газети.

Редакція

Пам'ятаймо про Голодомор 1932-1933 років в Україні

Симпозіум про Голодомор-геноцид в Україні

Проф. Олександр Мотиль

Посол Валерій Кучинський

Проф. Тарас Гунчак

Свідок Голодомору Дарія Шульга-Кіра
Фото: Маркіян Гадзевич

НЮАРК, Нью-Джерсі. – Заходами проф. Александра Гінтона, директора Центру досліджень геноциду та людських прав Ратгерського університету, 10 квітня відбувся симпозіум „Український голод-геноцид: роздумування після 75 років”. Після короткого вступу проф. А. Гінтона, який запропонував, щоб в наступному році така конференція відбулась в Ратгерсі, але щоб це було в контексті трагедій інших народів, провадження симпозіуму перебрав проф. Олександр Мотиль, який представив доповідачів програми.

Першим доповідачем був проф. Тарас Гунчак, який говорив на тему „Український геноцид і радянська політика”. Т. Гунчак залічив

колективізацію та Голодомор в зміст сталінської політики, метою якої було поставити Україну, в культурному і політичному відношеннях, в цілковиту залежність від Москви.

Наступним доповідачем був проф. Френк Сисин, який пояснював потребу поставити український Голод-геноцид в наукову програму і говорив про роль української діаспори у цьому. Д-р Ф. Сисин говорив про проблеми досліджень Голодомору через брак архівних доказів в минулому та незацікавленість темою серед дослідників ХХ ст.

Доповідь „Голод-геноцид в українській культурі” виголосив проф. Григорій Грабович. На його думку, українці не мали змоги

донести світові правду про свою трагедію, живучи в тоталітарній системі.

Колишній Постійний представник України в ООН Посол Валерій Кучинський в доповіді „Голодомор в діяльності ООН” розповів про спроби України здобути міжнародне визнання Голодомору в Генеральній Асамблеї ООН. На його думку, цей процес йде в позитивному напрямі.

Дуже зворушливою була поява на конференції Дарії Шульги-Кіри, яка пережила трагедію 1932-1933 років. Спогади про трагічне дитинство прочитав її син.

Заключне слово на конференції мав проф. Генрі Гутенбах, який, в контексті спогадів, висловив цікаві думки про те, яку малу увагу звер-

тали науковці на історію України взагалі, а на трагедію 1932-1933 років зокрема.

Після доповідей відбулася дискусія, в якій виступив Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергеев, який висловив думку, що в пошуках міжнародного визнання потрібно посилювати діалоги та збільшувати академічні видання. Проф. Г. Грабович наголошував на слабкості історичної пам'яті та браку інституцій, які б посилювали збереження історичної та національної свідомості.

На кінець проф. А. Гінтон подякував великій аудиторії, яка взяла участь в симпозіумі.

Тарас Гунчак

Виставка про Голодомор

НЮ-ЙОРК. – На виставці „Голодомор: геноцид”, яка відкрилася 27 травня в Українському музеї і триватиме до 30 листопада, представлено історичне тло та факти геноциду, котрі для багатьох у світі невідомі.

Виставку підготувала Ліга українців Канади з допомогою Музею радянської окупації Київського „Меморіалу” у співпраці з Українським музеєм в Нью-Йорку.

Для виставки використано також архівні матеріали багатьох інституцій та організацій з усього світу, з тією метою, щоб найповніше представити причини і наслідки цієї трагедії, задокументувати жах Голодомору та дослідити масштаби злочину, який донедавна був майже незнаний у світі. Ця виставка також показує, що і як знав світ про Голодомор в Україні в 1930-их роках.

Ліга українців Канади та Ліга українських жінок Канади спонзорували підготування виставки в Канаді. Протягом років, обидві організації активно підтримували проекти щодо прав людини, включно з Міжнародною комісією з вивчення Голоду 1932-1933 років в Україні.

Адреса музею: 222 East 6th Street, New York, NY 10003.
Тел.: (212) 228-0110.

Ганя Кріль

Проф. Григорій Грабович і проф. Френк Сисин.

Посол Юрій Сергеев (зліва) і проф. Генрі Гутенбах.

В Лос-Анджелесі роздавали летючки

Людмила Вусик з Лос-Анджелесу надіслала розповідь і світлини про перебування „Незгасимої свічки” у цьому місті, у якій є деякі подробиці, не подані в повідомленні УККА („Свобода”, ч. 20). Вміщуємо їх нижче.

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Незгасимий вогонь пам'яті про замучених Великим голодом 1932-1933 років розпочав свою ходу 6 травня в місті, де вже понад 20 років стоїть пам'ятник жертвам геноциду українського народу (автор-архітектор Тарас Козбур). Молебень біля пам'ятника провели священники трьох церков – оо. В. Штелень, М. Микита, В. Саучур, Ю. Шах. Генеральний консул Микола Точицький вручив орден

„За заслуги” авторові пам'ятника Т. Козбурові.

„Незгасиму свічку” першими взяли в руки свідки Голодомору А. Старостенко та В. Шпак. Потім кожний з учасників мав змогу потримати цей смолоскип.

Після того, як вогонь був відсланий до Солт-Лейк-Сіті, Юта, присутні попрямували до Голівуду і там, розгорнувши плякати, роздавали листівки з інформацією про Голодомор.

Л. Багатченко з плякатом про злочин Голодомору.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Хіротонія нового Єпископа УПЦ в США

ПАРМА, Огайо. – В катедрі св. Князя Володимира 9-11 травня відбулась єпископська хіротонія нового Владика Української Православної Церкви в США архимандрита Даниїла (Зелінського)

У цій події брали участь сім єпископів з усього світу. Крім Митрополита Константина і Архієпископа Антонія, були присутні Митрополит Карпато-Руської Церкви в США Миколай, Архієпископ Юрій з Української Православної Церкви Канади, Єпископи Єремія з УПЦ Південної Америки, Димитрій з Грецької Православної митрополії в Чикаго та представник Вселенського Патріярха у США Архієпископа Деметріуса Владика Андрій, Єпископ УПЦ на Західню Європу. В хіротонії брали участь 60 священиків і дияконів УПЦ в США та інших Православних Церков та близько 500 віруючих з різних місцевостей. Присутні були також з Української Католицької Церкви в США Митрополит Стефан Сорока, Владика Роберт Москаль, Єпископ-емерит Василь Лостен та Єпископ Іван Кудрик з Візантійської Католицької Церкви Америки.

Літургійні відправи розпочалися 9 травня Вечірнею, після якої архимандрит Панкратій (Дубас) та ігумен Григорій (Вулфенден) підвели архимандрита Даниїла до ієрархів для відбуття обряду наречення, під час якого Митрополит Константин звернувся до нареченого з благословенням. Після молитовної відправи обраний кандидат на єпископа Даниїл звернувся до ієрархів Церкви із словами привітання та опису місії архиєрейського служіння. Єпископ-

номінат Даниїл залишився на ніч сам у церкві для молитви і духовних роздумів, а решта учасників взяли участь у товариській зустрічі, влаштованій для них місцевою громадою.

Під час цього зібрання радник Олександр Александрович, представник Посла України до США д-ра Олега Шамшура, передав вітання Владиці Даниїлові та всій УПЦ в США.

10 травня під передзвін святкових дзвонів процесія вирушила з парафіяльного будинку до собору. В ній йшли 60 дітей з прицерковної Школи українознавства, члени

Владика Даниїл подарував свій неньці букет квітів.

Пласту і СУМА та Українсько-американські ветерани. При вході до храму їх вітали декан протоерей Денис Крістоф, голова парафіяльної управи Дарін Джоан та учні шкіл.

Перед початком Літургії Єпископа-номіната Даниїла підвели протопресвітери Юрій Гнатко та Василь Дяків до ієрархів для урочистого визнання Віри. Наречений єпископ тричі прочитав ієрархам своє визнання Віри, а тоді подав його Митрополитові Константинові на письмі та склав свою обітницю ієрархам.

Коли хор під керуванням Маркіяна

Єпископ УПЦ в США Даниїл

Комічака закінчив співати „Святий Боже“ Єпископа-номіната Даниїла виведено перед царські ворота, де ієрархи провели його хіротонію.

Архієпископ Юрій виголосив проповідь про єпископську хіротонію і закликав вірних згадувати Єпископа Даниїла у своїх щоденних молитвах. Митрополит Константин звернувся до новорукоположеного єпископа з духовними вказівками і вручив йому єпископський жезл.

Свято закінчилося бенкетом на честь нововисвяченого єпископа.

Галина Зелінська, мати Єпископа Даниїла, що приїхала з України, щоб бути на цьому святі, вітала свого сина словами любові і наставлень про його обов'язки як душпастиря. Владика подарував своїй неньці букет квітів і закінчив вечір молитвою.

о. Франко Істочин

Під час хіротонії.

Урочиста процесія до катебри св. Володимира.

Вірні моляться за нового Єпископа.

Зазначіть собі ці дати!

Принятелі Українського Католицького Університету і Українська Католицька Освітня Фундація запрошують Вас на імпрези на користь Українського Католицького Університету, що відбудуться восени в наступних містах:

Неділя, 26 жовтня 2008 р. Парафіяльний храм св. Покрови
6912 Woodview Rd • Parma, OH

Неділя, 2 листопада 2008 р. Український Народний Дім
148 2nd Ave • New York, NY

Неділя, 9 листопада 2008 р. Український Культурний Осередок
2247 West Chicago Ave • Chicago, IL

Неділя, 16 листопада 2008 р. Український Культурний Осередок
22401 Ryan Rd • Warren, MI

Прийдіть і полюбите за святковим обідом у приятельському товаристві про добрі новини з Українського Католицького Університету з уст його представників та своєю відданістю за Вашу веруваність, яка є надзвичайно важливою для успішного здійснення благодійної місії УКУ у справі навчально-освітніх і духовно-сформувальних мислених кадрів на добро Церкви і України.

Ласкаво просимо
до участі!

За додатковою інформацією просимо звертатися до Нелі Андруховської
773-235-8462, neli@uccu.org

Пленарне засідання видавництва „Літопис УПА”

Учасники пленуму (сидять зліва): Степан Шпак, Богдан Ковалик, Михайло Ковальчин, Петро Й. Потічний, Юліян Котляр, (стоять зліва): Михайло Бохно, Іван Росіл, Наталія Солтис, Богдан Пасічник, Микола Кулик, Петро Мицак, Осип Жигар, Омелян Циліупа, Роман Кулик, Михайло Мігус, Микола Кошик.

ТОРОНТО. – 10 травня відбулося XXXII пленарне засідання видавництва „Літопис УПА”, у якому взяли участь 17 членів видавничого комітету, а також гості – кінорежисер Христина Котляр та Зеня Брозина. Новообраним головою став Юліян Котляр, який відкрив засідання, вшанувавши славу пам'ять тих, хто у звітному році відійшов у вічність – голови Лева Футали з США та Миколи Мая з Канади. Заступником голови обрано Мирона Лушчака з Чикаго, членом – Степана Рогатинського та до адміністрації – Наталію Солтис.

Було прочитано звіти, вирішено видавничі справи і прийнято рішення. У своєму звіті проф. Петро Потічний представив видавничі плани на 2008 рік, згідно з якими готуються до видання сім наступних томів. Головний адміністратор Микола Кулик детально звітував про адміністративні та фінансові справи. Про діяльність Товариства з обмеженою відповідальністю „Літопис УПА”, очолюваного д-ром Ігором Гомзяком та Благодійного фонду ім. Володимира Макара під керівництвом Миколи Посівнича було повідомлено у річних звітах.

Появу своїх видань „Літопис УПА” завдячує щедрій українській громаді, яка відгукнулася на заклик вояків УПА про допомогу і сприяла поширенню правди про історію визвольних змагань України у ХХ ст.

Микола Кулик

Літопис УПА – документована історія

35 років тому з'явився перший том видавництва „Літопису УПА” – серії книг, у якій публікуються документи і матеріали з історії УПА та збройного підпілля ОУН. Початок цьому виданню дали колишні вояки УПА, які у висліді Великого рейду 1947-1949 років опинилися в Західній Європі, а опісля – в Північній Америці. „Літопис УПА” – це спільне видання Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади та Товариства колишніх вояків УПА ім. ген. Тараса Чупринки в США і Канаді. Від початку заснування видавництва появилось 67 томів у трьох серіях. До друку готуються також подальші книги.

Перша серія (так звана „канадська” або основна) налічує 46 томів. Вона базується на документах, що їх рейдуючі частини або спецкур'єри переправили з України на Захід. Це переважно підпільні документи. Більшість з них походить з Архіву Закордонного представництва Української Головної Визвольної Ради (ЗП УГВР). Вийняток є три томи німецьких документів, один том польських і радянських документів і том документів, які стосуються Кирила Осьмака, президента УГВР. Три останні томи – 43, 44 та 46 укладені на основі знайденого під землею в 2004 році підпільного архіву в с. Озерна Тернопільської області. Другою організацією, яка мала багато документів підпілля, була ЗЧ ОУН, але з різних причин „Літопис УПА” мав доступ лише до поодиноких документів цієї збірки. Усі намагання налагодити співпрацю з отаманом Тарасом Бульбою – „Боровцем” та ОУН (м) не мали успіху.

Друга серія, або нова київська (започаткована в 1995 році), нараховує 11 опублікованих томів. Вона охоплює тільки документи з архівів України. Серед них є як підпільні, так і радянські документи. Багато таких матеріалів знаходиться у різних обласних архівах. Серія виходить під грифом не лише „Літопису УПА”, але й Інституту української археографії ім. Михайла Грушевського, Національної академії наук України, Державного комітету архівів України та Архіву Служби безпеки України. Тому книги вміщено також на офіційній веб-сторінці Державного комітету архівів України.

Третя серія „Бібліотека” (заснована у 2000 року) подає аналітичні розвідки та спогади, хоча спогади друкувались і в першій серії. У рамках серії вийшло дев'ять томів, ще декілька готуються до друку.

Багато уваги у виданнях „Літопису УПА” приділено Волині, де 1942 року зародилася УПА. Томи 1, 2, 5 і 27 першої серії, 1, 2, 8 і 11 другої серії та 1 і 7 серії „Бібліотека” присвячені саме Волині. Другий регіон, який широко представле-

но в книгах Літопису – Закерзоння. Документи з тих земель увійшли до тт. 13, 14, 16, 17, 22, 28-31, 33, 34, 37, 39 і 40 першої серії та 2, 3 і 4 серії „Бібліотека” (разом 17 книг).

Документи з Поділля, переважно з Тернопільської області, уміщено в тт. 11, 12, 43, 44 і 46 першої серії й частково у тт. 3-8 другої або нової серії. Карпатському регіонові

Адміністрація та редакція видавництва:

Видавництво „Літопис УПА” засноване колишніми вояками УПА в Канаді, які роками працювали і працюють на громадських засадах, без фінансової винагороди, заощаджуючи таким чином кошти на подальшу видавничу діяльність. Видавничі плани потребують поважних коштів, тому ми звертаємося до всіх з проханням підтримати видавництво датками на видавничий Фонд. Прізвища усіх жертодавців будуть поміщені у наших бюлетенях та збережені в архіві „Літопису УПА” при Торонтському університеті. Чеки просимо пересилати на адресу: Litopys UPA, P.O. Box 97, Station „C”, Toronto, ON, M6J 3M7 Canada.

(Дрогобиччина та Івано-Франківщина) присвячено тт. 3, 4, 18 і 19 першої серії та том 6 серії „Бібліотека”.

Підпільні часописи опубліковано в семи книгах (разом з книгою, присвяченою УГВР, їх вісім). Том 1 другої серії містить видання (три журнали) Головного Командування УПА. У тт. 3 і 4 першої серії передруковано журнал „Чорний ліс”, у т. 16 – підпільні журнали Закерзоння, у т. 17 подано англomовні видання підпілля, а в т. 24 – передрук журналу „Ідея і Чин”.

Чотири книги Літопису присвячено біографіям – К. Осьмака, Президента УГВР (т. 41 основної серії), Катерини Зарицької, керівника УЧХ (т. 8 серії „Бібліотека”) і в 2007 році до 100-ліття з дня народження ген. Романа Шухевича – „Тараса Чупринки” видано дві книги - документів (т. 10 Нової серії) та спогадів (т. 45 Основної серії) і брошура „Нескорений Командир” про легендарного командира УПА.

УГВР присвячено 4 книги (шість або навіть сім, якщо враховувати біографічні томи) – тт. 8, 9, 10 і 26 першої серії.

У двох томах першої серії – 23 і 32 зібрано матеріали про медичну службу УПА. Цієї теми торкаються документи тт. 2 і 8 другої серії, а також т. 7 (автор Володимир Ковальчук) серії „Бібліотека”.

Полеглим воякам присвячено два томи першої серії – 11 і 36. Перший стосується Тернопільщини,

а другий – Львівщини. Інформацію про полеглих вояків містять інші книги, як, наприклад, тт. 33, 39, 40, а також книга „Повстанські могили” (про загиблих на Перемищині, Лемківщині, Ярославщині, Любачівщині та Холмщині). Побіжні згадки можна знайти у подальших книгах і радянських документах.

Дві книги серії „Бібліотека” – тт. 5 (Львівщина) і 6 (Дрогобиччина) – це реєстр осіб, причетних до визвольної боротьби. Там наведено імена колаборантів. У тт. 43, 44 і 46 першої серії вміщено протоколи допиту ОУН СБ Тернопільщини.

Тексти і ноти понад 600 пісень УПА, які зібрав і професійно опрацював композитор Зеновій Лавришин, уміщено в т. 25 першої серії. Том 38 наводить схеми й описи крівок і бункерів УПА, узяті з Архіву внутрішніх військ СРСР.

Радянські протоколи допитів полонених керівників УПА, яких згодом розстріляли, увійшли до т. 9 другої серії. Наступний том цих матеріалів повинен з'явитися в 2008 році. Томи 20 і 35 – це покажчики до цілого видання.

Історія, діяльність та біографії усіх, хто спричинився до появи видань Літопису описана у т. 42 Основної серії.

Як доповнене ілюстроване видання, Літопис щорічно з 2004 року видає настінні календарі з тематикою про УПА з відзначеними історичними та іншими важливими подіями, знімками тощо. Крім власних книг, „Літопис УПА” допоміг побачити світ книгам д-ра Євгена Місила, Володимира Макара.

Електронний опис видань „Літопису” можна знайти на веб-сторінці www.litopysura.com, де до кожного тому, за вийнятком найновіших, подано вступні статті та резюме англійською мовою.

Оскільки в Україні та інших країнах стають все більш доступними важливі архівні документи про Визвольні змагання минулого століття, на їх основі готуються до друку вісім наступних томів, зокрема три томи Основної серії, два томи Нової (Київської) серії, три томи в серії „Бібліотека”, в тому числі про Підпільну пошту України (вона має зацікавити і філателістів), книга, присвячена ВО „Буг” та багато інших.

Видавництво „Літопис УПА” встигло за свою історію зробити чимало. Зібрано багато документів і матеріалів, які становлять зацікавлення як для дослідників, так і для ширшого кола читачів. Вартість проекту чимала. Всі гроші надійшли від української громади у формі фондів та пожертв, яка доцільно потребує такого видання.

Колектив „Літопису УПА” працює безкоштовно на громадських засадах і оплачує тільки друкарські роботи. Цей факт допомагає зрозуміти, чому горстці колишніх вояків УПА вдається забезпечити постійний ріст Видавництва й продовження цієї важливої праці.

Подумайте про завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

4.08% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спільнот - NCUA.

На вас чекає професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

**Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК**

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845-626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631-867-5990
Fax: 631-867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$100,000 and backed by the full faith
and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

***АРУ - Відсотки у річному відношенні, можуть бути змінені без попередження.**

50-ліття Української бібліотеки у Філядельфії – скарбниці знань про рідну землю

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Вже 50 років в Українському освітньо-культурному центрі (УОКЦ) діє доступна всім зацікавленим громадська Українська бібліотека. Це не склад старих подарованих книг, що припадають пилом, а жива і сучасна, фахово скаталогізована українознавча колекція, де і дорослі, і діти можуть позичити найновіші книги, фільми і аудіозаписи та переглянути нові журнали з України. Бібліотека має понад 22,000 книжок, понад 160 назв періодики, кількості аудіо- і відео касет – усе українською мовою або про Україну.

Бібліотека обслуговує близько 300 зареєстрованих платних членів (а членський внесок – тільки 10 дол. річно, для сеньйорів – 5 дол.) та безкоштовно – додаткових 350 учнів і вчителів суботньої Школи українознавства.

Бібліотека має меценатів-добродіїв, в числі яких – „Наша українська рідна школа“ (НУРШ), Українська кредитова кооператива „Самопоміч“, фундація „Спадщина“, фундація ім. Лесюків, а також низка анонімних меценатів, які фінансово підтримують бібліотеку.

Є також гурт відданих справі добровольців, які обслуговують читачів або виконують технічну працю поза лаштунками. Керує працею бібліотеки вже дев'ять років колишня вчителька технікуму у Рівному Галина Дзівак-Клюк під наглядом ради бібліотеки, яку очолює д-р Роман Процик.

Бібліотеку заснували старші пластуни куреня „Чортополохи“. Вона відкрила свої двері для читачів в Пластовому домі 9 листопада 1958 року як „Бібліотека при Пластовій станиці“. Згодом вона діяла як „Бібліотека Пласту і Рідної школи“ в приміщенні Української католицької

парафії Христа-Царя. „Рідна школа“ давала щорічні дотації на закупівлю нових книжок, а „Чортополохи“ працювали на громадських засадах. Коли створився УОКЦ, бібліотека знайшла в ньому нове приміщення і незабаром, на основі договору між „Чортополохами“, НУРШ і УОКЦ, перетворилася в загально-громадську установу під проводом ради бібліотеки.

Бібліотека протягом свого існування активно шукала читача і знаходила його. Вона влаштовувала конкурси книгочитання і літературно-мистецькі, щоб заохочувати молодих читачів, письменників. Про працю бібліотеки писала українська преса в діаспорі і в Україні.

При вході до УОКЦ символ-знак спрямовує зацікавлених до бібліотеки. Українські батьки можуть знайти у ній багато нових дитячих книг, самотні пенсіонери – нововидані споми-ни, де часто віддзеркалена і їхня власна молодість, новоприбулі імігранти – не тільки допоміжні матеріали для вивчення англійської мови та українського життя в Америці, але й книги про незнану їм історію України, заборонену і цензуровану колись українську літературу. Бібліотека має аудіозаписи на касетах для читачів, які мають проблеми із зором і самі не можуть читати. Варто зголоситись до бібліотеки на добровільну працю, бо вона потребує відданих співробітників.

Бібліотека відкрита тричі в тиждні: у вівторки від 11-ої до 2-ої год. дня, у четверги – від 11-ої ранку до 7-ої год. вечора і в суботу від 9-ої ранку до 3-ої год. по полудні. Адреса: 700 Cedar Road, Jenkintown, PA, 19046. Тел.: (215) 663-5792.

Марта Тарнавська

Успіх Адріани Магун

НЬО-ЙОРК. – Восени 1997 року мама Аді Магун привела свою п'ятилітню донечку до Українського музичного інституту. Цього року вона закінчує свою науку. 7 червня А. Магун одержуватиме абсолюторію, закінчивши всі десять ступенів (після підготовчого року) учня Українського музичного інституту.

Адріана Магун

А. Магун почала вчитися гри на фортепіані у класі Соні Шерет та через обставини життя першої учительки у 2001 році перейшли до класу Лілі Кушнір. Вона також постійно є визначною ученицею, від початків у Школі св. Юра аж дотепер в середній школі „Арчішопп Молай“ у Браярвуді, Квінс, де закінчує третій рік науки. Вона грає в копаного м'яча в шкільній дружині. Від третьої класи вона в щоденній школі вчиться гри на клярнеті, на якому грає в шкільній оркестрі.

А. Магун закінчує одинадцяту класу в Школі українознавства при „Самопоміч“ в Нью-Йорку, де вона наступного року здаватиме матуру. До Пласту вона вступила як Пташеня, а сьогодні є курінною 2-го куреня станиці Нью-Йорк та популярною сестричкою в пластовому таборі. Від першої класи вона вчиться виконувати народні танці у Школі ім. Роми Прийми-Богачевської у Нью-Йорку та в ансамблі „Барвінок“ у Асторії. Такий розвиток дівчинки є заслугою також її батьків – д-ра Ігоря і Лесі Магунів.

А. Магун виступатиме та одержуватиме абсолюторію в заключній частині концерту, який відбудеться в суботу, 7 червня, о 5-ій год. по полудні, у залі Школи св. Юра.

Соня Лехіцька

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

97. Книга Ездри, 1-5: повернення юдеїв з полону

Книга хронік закінчується повелінням перського царя Кіра відбудувати храм у Єрусалимі, щоб виконалося Слово Господнє. А також повернути до Єрусалиму усі коштовності, які забрав до дому свого бога попередній цар Персії Навуходоносор. Тоді повернулися з полону на рідну землю 42,365 осіб, а також 7,337 рабів та невольниць, 200 співаків та співачок. Знову був заселений Ізраїль. Сьомого місяця після повернення люди збудували жертівника і заклали основу нового Храму Господнього. Усі плакали з радості. Але вороги юдеїв намовили перського царя (тоді вже царював Артаксеркс), що відбудова Єрусалиму буде йому на шкоду. І цар звелів призупинити будівництво. І не провадили жодних робіт, аж доки став царем Дарій. Знову почали юдеї будувати храм і знову до царя надійшов донос проти них.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

36 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Інтернет-Банкінг

Перевірка балансу
Трансфер коштів між рахунками
Перевірка історії рахунку
Цілодобовий інтернет-доступ до рахунку

За додатковою інформацією про інтернет-банкінг звертайтеся до найближчого відділення нашої кредитівки.

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848

Обслуговування української громади
понад 40 років.

NCUA

Відбувся навчальний курс в Інституті української культури й освіти

БУЕНОС-АЙРЕС, Аргентина. – Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Йосиф (Сліпий) заснував у Римі Український Католицький університет ім. св. Климентія Папи, а в 1964 році відкрив його філію в Буенос-Айресі з українською викладавою мовою. У філії успішно діяв спочатку відділ Славістики, на якому, у 1972 році, сім студентів одержали титул ліценціата славістики.

Коли при кінці 1970-их років, через асиміляцію, кількість студентів почала різко спадати, виникла ідея створити літні еспаномовні курси української культури у провінціях, де живуть українські поселенці. Цю ідею фінансово підтримав Патріарх. Перший такий „пробний“ курс відбувся у 1980 році в Буенос-Айресі. Від того часу такі курси відбуваються щорічно у провінції Місіонесі, а деколи і в Чако, з участю, в середньому, 40-50 студентів.

Ще перед формальним закриттям УКУ ім. св. Климентія Папи, його філія звернулася до УКУ у Львові з пропозицією прийняти її як свою філію. Було вирішено перетворити філію на Інститут Української культури й освіти ім. Патріарха Йосифа, який підпише угоду про наукове співробітництво з УКУ у Львові, що надаватиме Інституту можливість діставати допомогу матеріалами та інтелектуальними силами з УКУ, а його випускникам – продовжувати навчання або удосконалювати знання в Україні.

У висліді цих домовлень, у 2006 році, приїхав до Буенос-Айресу проф. Тарас Фініков і підписав угоду разом з Владикою Михайлом Микищевим. Відтак поновлено провід Інституту в складі: директор – о. д-р Люїс Глінка, заступник – Марія Литвин, академічний секретар – д-р Христина Гнатишин-Агрес, бібліотекар – Володимир Іваник. Раду Інституту очолив Владика Михайл. В такому складі інститут приступив до праці і провів від 7 до 20 січня у містечку Леандро свій перший курс „Вступ до теології й українознавства“.

У цьому курсі взяло участь 35 студентів з Місіонесу, Буенос-Айресу і Чако. Курсом провела М. Литвин (директор). Працювали на

Учасники курсу української культури й освіти.

курсі о. д-р Л. Глінка, Євгенія Литвин, сестри Норма (настоятелька провінції), Михайла, Бенедикта і Гавриїла, о. Марко, Карло Тітус, Михайло А. Яцишин, Віктор Бастеретче, д-р Мар'яна Прокопів, випускники попередніх курсів Людмила Германович, Іванна Баланда, Андрій Пезук і Фридрих Планк.

Усіх викладових предмети було 24. Кожного дня заняття починалися о 6:45 ранку, а закінчувалися близько 11-ої год. ночі. Вивчали зокрема українські обряди, історію Української Церкви, історію і географію України, українську літературу, граматику української мови, практику народно-го мистецтва (писанкарство, вишивання, різьблення, вироблення герданів, в'язання чоток). Вночі були

гутірки на різні теми, перегляд українських відеокaset, вечорниці, народні танці. Чотири години щоденно було присвячено навчанню української мови.

20 січня відбулося закриття курсу. Парох церкви свв. Петра й Павла о. Антоній відправив Літургію подяки. Опісля в парафіяльному салоні відбувся акт закриття, на якому роздано свідоцтва всім курсантам, нагороджено найкращих з них. Учні дали для своїх батьків і гостей концерт з вивчених українських пісень і народних танців.

Михайло Василик

Доповідь помічника Головного лікаря США д-ра Бориса Люшняка в Нью-Джерзі

Д-р Борис Люшняк (другий справа) в товаристві (зліва) Віктора Гаталі – голови ради директорів культурного центру і лікарів Марти Лопатинської, Аріядни Голинської – президента УЛТПА та Юрія Демидовича.

ВИПАНИ, Н.Дж. — Д-р Борис Люшняк, контр-адмірал, помічник Головного лікаря США, помічник Уповноваженого з антитерористичної діяльності, і керівник Групи підготування до пандемії при Адміністрації харчів і ліків 21 квітня був доповідачем в Українському американському культурному центрі Нью-Джерзі. Його доповідь „Пандемічна інфлюєнца, підготування до незначного“ була частково спонсорована Українським Лікарським

Товариством Північної Америки (УЛТПА) відділом Нью-Йорк/Нью-Джерзі.

У своїй інформативній доповіді д-р Б. Люшняк говорив про різні роди грипи (сезонову, пташину і пандемічну), пандемію грипи в минулому та приготування до майбутньої пандемії грипи (інфлюєнци). Крім того, він представив історичне тло Американської публічної служби здоров'я, заснованої 1798 року, та її ролі сьогодні.

Українські градуанти 2008 року

У ці весняні дні багато молодих людей українського походження закінчили навчання у вищих навчальних закладах Америки. Вітаючи українських градуантів, вміщуємо світлини чотирьох з них.

Ірина Гуцуляк з Перт-Амбой, Нью-Джерзі, закінчила школу соціальних праць Ратгерського університету і здобула ступінь магістра.

Роман Дрич з Джерзі-Ситі, Нью-Джерзі, з відзнакою закінчив навчання в New Jersey State University з спеціальності „Міжнародні взаємини, економіка та фінанси“.

Наталія Малиновська (на світлині – з чоловіком Андрієм і сином Володимиром) з Джерзі-Ситі, Нью-Джерзі, здобула в New Jersey State University фах вчительки початкових клас та вчительки дітей з відхиленнями в розвитку.

Катерина Стащишин з Кларку, Нью-Джерзі, в Університеті Монклер стала бакалавром з проблем дієтичного харчування.

Відбулися річні збори НТШ-А

НЬО-ЙОРК. – 17 травня в приміщенні НТШ-А відбулися річні звітні збори членів наукового товариства української громади в США. У перебігу сходу затверджено протокол звітних зборів, що відбулися у 2007 році, вшановано пам'ять дев'яти членів НТШ-А, земна путь яких обірвалася від часу попередніх зборів, оголошено список з 18 нових членів НТШ-А, переслухано та обговорено звітну доповідь голови НТШ-А д-ра Ореста Поповича, спроваджено засідання двох спеціалізованих наукових секцій: філологічної і математично-фізично-технічної.

У своєму звіті д-р О. Попович зазначив, що тепер НТШ-А нараховує 457 членів, з того звичайних – 296, дійсних – 118, членів-кореспондентів – 40, почесних – три. У звітному році НТШ-А видало два бюлетені: ч. 23 (39) за 2007 рік присвячене фундаторам і жертводавцям Товариства, а ч. 24 (40) – Голодоморові. Як повідомив д-р О. Попович, від редакції Енциклопедії української діаспори в Чикаго (д-р Василь Маркус, д-р Дарія Маркус) одержано повну верстку в цифровому та друкованому вигляді першого тому ЕУД, літери А-К, включно з мапами для внутрішніх обкладинок. Том готовий до друку.

Далі доповідач зупинився на зовнішній діяльності НТШ-А. Протягом звітного періоду керівництво НТШ-А організовувало доповідачів для участі в Європейському конгресі в Берліні (2-4 серпня 2007 року), науковій конференції, присвяченій роковинам УПА і Романа Шухевича (Нью-Йорк, 7 жовтня 2007 року), науковій конференції Американської Асоціації розвитку славистичних студій (AAASS) у Нью-Орлінсі (15-18 листопада 2007 року), спільній науковій конференції НТШ і Місії України до ООН, присвяченій 75-им роковинам Голодомору, конференції Асоціації вивчення національностей (ASN) у Колумбійському університеті (Нью-Йорк, 10-12 квітня 2008 року).

Як наголосив д-р О. Попович, НТШ-А продовжує успішно виконувати свою місію завдяки енергійній та самовідданій праці

членів Управи та працівників адміністрації. Серед членів, які заслуговують на особливе визнання їхніх заслуг перед Товариством у звітному часі, доповідач назвав директора адміністрації та голови Пресової комісії Василя Лопуха, старшого наукового співробітника Василя Махна (зокрема його стараннями в НТШ-А у звітному часі зорганізовано три десятки імпрез), віце-президента та скарбника НТШ-А д-ра Дарію Дика, юридичного радника НТШ-А д-ра Андрія Шуля. Саме завдяки кваліфікованим зусиллям останнього НТШ-А змогло успішно дійти до фінальної стадії процесу продажу невикористаних прав на розбудову будинку НТШ-А в Нью-Йорку.

Матеріальна база Товариства дає можливість підтримувати низку фінансових проєктів та зобов'язань: завершити виплату останньої з дотепер запланованих рат на Українські студії в Колумбійському університеті, надати першу рату до Канадського інституту українських студій для спонзування чергового тому англійського перекладу „Історії України-Руси” Михайла Грушевського, продовжити матеріальну підтримку археологічних розкопок в Батурині на подання з Торонтського університету, надавати стипендії докторантам, продовжити на академічний 2008-2009 рік конкурс на дві пост-докторські стипендії для українців, забезпечувати гранти на видавничі проєкти в Україні, а також один – для НТШ у Словаччині, грант на спорудження пам'ятника Володимирові Кубійовичеві у Львові, спонзувати спільно з фундацією „Україна-США” конкурс для молодих математиків в Україні та багато іншого.

Голова НТШ-А також назвав зведені дані, які характеризують видання наукової продукції Товариства в Америці, розповів про публікації НТШ-А в пресі та на Інтернеті, поінформував про співпрацю НТШ-А з дипломатичними установами України в США.

Серед найважливіших точок звітів членів Управи і директорів окремих наукових секцій були:

склад комітету конкурсу для молодих математиків в Україні, перелік наукових праць, опублікованих у минулому році членами математично-фізично-технічної секції НТШ-А (директор Секції – д-р Роман Андрушків), участь у численних наукових форумах та організаційні заходи на відзначення 75-ої річниці Голодомору, доповідь на симпозіумі в Ратгерському університеті „Український геноцид та союзна політика” (директор Історично-філософської Секції д-р Тарас Гунчак), бюджету Товариства за 2007-2008 рік та особливості бюджету на наступний 2008-2009 рік (заступниця голови та скарбник – д-р Дарія Дика), найважливіші теми для розгляду під час зустрічей з високими урядовими особами з України, юридичні деталі додаткового захисту громадського статусу НТШ-А (Науковий секретар Товариства – д-р Роман Процик), призначені гранти в 2007-2008 році, зокрема на проєкт опрацювання археологічних матеріалів півдня Криму, які від 1933 року зберігаються в Музеї археології та антропології Пенсильванського університету (голова Стипендійної комісії д-р Олекса Біланюк), проведення низки українознавчих конференцій на шевченківську тематику, підготування окремих книжкових видань на мовознавчу тематику, серед яких є і „Вибрані праці” Якова Гурського (директор Філологічної секції д-р А.Гумецька), фінансування багатьох видавничих проєктів НТШ-А, зокрема публікацію в Україні видань: Іван Дзюба, „Тарас Шевченко. Життя і творчість”; Юліан Редько, „Словник сучасних українських прізвищ у двох томах”; Лариса Залеська-Онишкевич, „Текст і гра: про українську драму і театр” тощо, стан підготування фінансованого НТШ-А англomовного видання „Famine in Ukraine 1932-1933: Genocide by Other Means”. Eds. Taras Hunczak and Roman Serbyn (голова Видавничої комісії – Василь Махно), особливості підготування членами пресової групи інформаційних матеріалів про діяльність НТШ-А українською та англійською мовами, включно з текстами на Інтернеті (голова комісії – В. Лопух), потреба нових змін і доповнень до Статуту

НТШ-А, що часом виявляється невідповідним і непридатним для рішень на сходах Управи НТШ-А (голова Статуткової комісії – проф. Марта Бабич-Трофименко), серія наукових доповідей на пошанування пам'яті Патріярха Йосифа Сліпого (голова Осередку НТШ у Філадельфії – д-р Ярослав Заліпський) перебіг опрацювання та сканування бібліотекою НТШ-А унікальних архівів – документальних джерел Голодомору, перелік найновіших архівних матеріалів, отриманих бібліотекою в останньому часі, зокрема цінні документальні матеріали одержані від судді Романа Пітя з Нью-Йорку, відбуття на базі бібліотеки НТШ-А в лютому цього року засідання етнічного круглого столу членів Асоціації бібліотек міста Нью-Йорк (директор бібліотеки – Світлана Андрушків).

Пресова група НТШ-А

Гість з Канади

Проф. Орест Цап
Фото: Ярослав Мізерний

Національний університет „Острозька академія” відвідав Орест Цап, професор Манітобського університету, Канада, який взяв участь у роботі II Міжнародної науково-практичної конференції „Міжкультурна комунікація: мова-культура-особистість” та прочитав низку лекцій щодо використання мобільних технологій у навчальному процесі. О. Цап підготував наукову „Легенду про Мазепу”, яку студенти прослухали 15 травня в актовій залі університету.

Науковець проаналізував еволюцію образу Івана Мазепи у світовій культурі: від романтичного героя Вольтера, який змальовував майбутнього українського гетьмана як королівського пажа, схопленого татарами та прив'язаного голим до коня, до фемінізованих персонажів сучасних театральних постановок, які сприймають І. Мазепу як екзотичну жінку.

О. Цап також запропонував широкому загалу добірку прикладів, які ілюструють використання назви „Мазепа” у світі та Північній Америці зокрема. Як виявилось, у США та Канаді є кілька міст з такою назвою, а на географічній карті Африки можна навіть знайти Мазепинську затоку.

„Мазепа вийшов за кордони України та став європейським явищем, – зазначив О. Цап. – Легенду про Мазепу можна вважати одним з найважливіших внесків України у світову культуру”.

Ярослав Ковальчук

Перший ряд: Ольга Кузьмович, Світлана Андрушків, Андрій Шуль, Дарія Дика, Роман Андрушків, Орест Попович, Ася Гумецька, другий ряд: Василь Лопух, Христина Карневич, Володимир Василяк, Тетяна Кейс, Борис Глинський, Леонід Рудницький, Василь Махно, Володимир Петришин, Ярослав Заліпський.

Великдень в Клубі української культури ім. Івана Франка на Камчатці

Учасники Великоднього свята на Камчатці.

Фото: Володимир Бондаренко

ПЕТРОПАВЛОВСЬК - КАМЧАТСЬКИЙ, Росія. – 27 квітня в Клубі української культури ім. Івана Франка відбулася зустріч, присвячена Великодню. На зустрічі відзначили також 50-річчя члена клубу Віри Петрової.

Заля культурного центру обласної бібліотеки ім. Степана Крашеніннікова була переповнена. Стіл був покритий вишитою скатертиною, на ньому – паска, в мисочках – крашанки, писанки... Зазвучали в запису великодні церковні дзвони, і учні української недільної кляси в українських вишиванках, в віночках вітали всіх з Великоднем, читали вірші. Виступали Тамара Боргун, Ксенія

Островщук, Тетяна Вавринчук, Артем Годлевський, Антон Вишньов, Софійка Улозовська, Валентина Вишньова – учителька української недільної кляси.

Ансамбль „Українська душа“ (керівник Олена Сьомкіна) заспівав пісні „Ой під вишнею, під черешнею“, „Несе Галя воду“, „Мамцю моя, мамцю“, а Людмила Богданова заспівала „Квіти“ та „Гуси-лебеді“, затанцювала „Циганочку“. Лідія Плюшко заспівала пісню „Ластівка“. Заслужений працівник культури Росії Галина Скрябіна прочитала уривок з поеми Ліни Костенко „Одповідь“.

Своїми віршами приємно вразили члени клубу Антоніна Ходосова

та Лідія Плюшко.

Я розповіла про зустрічі в Україні, вітання від друзів клубу. 7-8 квітня на запрошення поетеси Ніли Висоцької я була в Ірпені. Вона зробила гостину і запросила поетів Ларису Юхименко, Олександра Борщенка, Миколу Ричкова та Катерину Матвееву. Я також була гостею відомого політичного діяча, письменника і поета Данила Кулиняка і письменниці Наталії Околітенко, які були в захваті від діяльності клубу, від альманаху „Україна на Камчатці“.

До Клубу української культури надійшли вітальні листи від поетеси Лариси Юхименко з України,

Ярослави Йосипишин з Франції, Українського клубу „Червона калина“ в Златоусті на Уралі, від Лесі Храпливої-Щур з Канади, яка вислала свої вірші. На вечорі її „Співаночки“ заспівала В. Петрова.

Далі Настуся Іванова заграла на флейті і разом зі своєю мамусею Мариною Івановою і бабусею В. Петровою запросили всіх до святкового столу верховинськими коломийками.

Ще довго звучали вітання та українські пісні за святковим столом, щедро накритим В. Петровою. Усі дякували за чудесну зустріч на Великдень.

Едіта Познякова

До 125-річчя переселення українців на Далекий Схід

В'ячеслав Чорномаз

ВЛАДИВОСТОК, Росія. – Достовірних свідчень про те, коли вперше українці з'явилися на терені Далекого Сходу, знайти не вдалося, однак, окремі випадки їх проникнення сюди через Московське царство в числі служилих та торгових людей мали місце задовго до XIX ст. Починаючи від XVII ст. Забайкальщина стає постійним місцем заслання українців.

За царя Михайла Федоровича (перша половина XVII ст.) було заслано до Сибіру 180 запорожців, а в 1660-их роках – тисячі українських козаків та селян, що були незадоволені приєднанням України до Московського царства. Одним з перших українців на терені Далекого Сходу був гетьман України Дем'ян Многогрішний, якого 1672 року було заслано до Нижньо-Селенгинську (Забайкальщина). Українці у складі козацьких загонів досягали Забайкальщини, Амуру та Приморщини. У 1765-1785 роках на Камчатку було заслано учасників Гайдамаччини, де вони утворили так зване Камчатське козацтво, яке пізніше зазнало асиміляції з місцевими тубільними народами.

Добровільне масове переселення українців до Далекого Сходу пов'язане з включенням в середині XIX ст. Приморщини та Амурщини до складу Росії. Перша

група українців прибула у складі переселенців-сектантів з Таврії 1859 року. Невелика група українців з Полтавщини прибула до Амурської області 1860 року, а в 1861 році вони заснували села Березівське, Богородське, Петропавлівське.

Однак спершу число вихідців з України поміж переселенців було незначним. Масове переселення українців почалося з 1883 року, коли було налагоджено перевезення переселенців морем з Одеси до Владивостоку. Так, напровесні 1883 року з Одеси до Владивостоку прийшли пароплави „Росія“ та „Санкт-Петербург“, які привезли 1,504 перших переселенців. Це були селяни з Чернігівської губернії, які заснували села Іванівку, Жарикове, Григор'ївку, Павлівку, Борисівку, Воздвиженку, Миколаївку, Майхінське, Попову Гору.

Оголошення про можливість переселитися викликало таку велику кількість зголошень, що перші три партії переселенців були зформовані виключно з вихідців з Чернігівської губернії.

У 1883 році було послано „ходоків“ від селян, призначених до переселення на наступний рік, які надіслали на батьківщину найкращі відгуки про новий край. Через це, не дивлячись на значну дорожнечу переїзду морем, 43 родини попросили дозволу на переселення за власні гроші без допомоги держави. Вони (249 душ) поклали початок руху так званих „своєкоштных“

переселенців. Через це від 1886 року переселення на державний кошт припиняється. Починаючи з 1887 року, переселенський рух поширюється і на Полтавську губернію, а в 1886-1889 роках у складі переселенців з'являються родини з Херсонської, Харківської, Катеринославської, Київської, а також з Кубані та з Воронежської губерній.

На першому етапі масового переселення в 1883-1892 роках 95,3 відс. переселенців складали вихідці з Чернігівської та Полтавської губерній (3,245 осіб), тоді як вихідців з російських губерній нараховувалося лише 110 осіб.

Взагалі за період від 1883 до 1901 років до Приморщини прибуло морем 55,208 осіб. Поміж них 80,8 відс. складали вихідці з Чернігівської, Київської та Полтавської губерній. Українці щільно заселили Приханкайську долину, допливи ріки Усурі та Суданську долину, що нагадували лісостеповий ландшафт України та були найбільш придатними для хліборобства. У 1909 році населення Приморської області нараховувало 110,448 осіб, українці серед них складали 81,4 відс.

З початком XX ст. переселенський рух до Далекого Сходу зазнав особливо бурхливого розвитку. Закінчення будівництва Усуйської, Забайкальської та Китайської Східної залізниць, які сполучили Далекий Схід через

Сибір з європейською частиною Російської імперії, зробило можливим широку колонізацію краю сухопутним шляхом, оскільки організація залізничного сполучення значно полегшувала переїзд переселенців. Від 1903 року морські перевезення переселенців остаточно припинилися. Нова переселенська хвиля розпочалася після 1906-1907 років і була пов'язана з так званою столипінською аграрною реформою. На цей період припадає найбільш масове переселення селян за всю історію освоєння далекосхідного регіону. За ці 1907-1917 роки до Приморської області переселилося 167,547 осіб, 76,7 відс. яких складали переселенці з українських губерній.

Факт абсолютної переваги українців в селянському населенні Південно-Усуйського краю на початку XX ст. підтверджують багаті сучасні дані. Це доло підстави зробити висновок, що Приморщина на той час представляла собою другу Україну із значною домішкою білорусів.

Іншим регіоном компактного розселення українців стала Амурська область, але відносна вага українців тут була суттєво нижчою, як в Приморській області. Волинь не брала участі у переселенні до Амурщини. Значну частину населення тут складали українці з Кубані, Дону, Бесарабії, Воронежської та Курської губерній.

Основна маса українських

(Закінчення на стор. 25)

Soyuzivka Heritage Center 2008 Summer Programs

Memorial Day Weekend: Kino-Q Film Festival, Music with Matthew Dubas, Zabava with Hrim, and Zuki and Friends! **May 23-26**

Seniors Week: Come meet old friends and make new ones! **June 8-13**

4th of July Weekend: Celebrate with friends, family, dancing, and fun! **July 4-6**

Cultural Festival: Ukrainian delicacies, stage performances and exhibits! **July 10-13**

Miss Soyuzivka: Witness the crowning of Miss Soyuzivka 2009! **August 9**

Labor Day Weekend: Say Farewell to summer! **August 29-September 1**

Tennis Camp

Ages 10-18

\$675 UNA Member

\$725 Non member

Intensive ten day instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.

June 22-July 3

Exploration Day Camp

Ages 7-10

\$150 per week, per child

\$25 per day, per child

Five hours of fun-filled outdoor activities.

Session 1: June 23-June 27

Session 2: June 30-July 4

Tabir Ptashat

A Plast day camp for little campers.

Session 1: June 22-June 28

Session 2: June 29-July 5

Bandura Camp

5 days of professional bandura instruction by Ukrainian bandurists from Lviv.

July 7-11

Ukrainian Heritage Day Camp

Ages 4-7

\$160 per child staying on premises

\$200 per child staying off premises

Day camp program designed to instill a love for our Ukrainian Heritage through song, dance, arts and crafts

Session 1: July 13-July 18

Session 2: July 20-July 25

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop

Ages 16 & up

\$950 UNA Member

\$1000 Non Member

Vigorous two week dance training for intermediate and advanced dancers, culminating with performances on stage at our festival.

June 29-July 13

Discovery Camp

Ages 8-15

\$400 UNA Member

\$450 Non Member

Sleep away camp filled with outdoor activities, sports, arts and crafts designed to enhance the Ukrainian cultural experience.

Week: July 13-19

Scuba Diving Course

Ages 12-Adult

\$400 per person

Students will complete confined and open water requirements for PADI open water certification.

Classes are given by George Hanushevsky, scuba diver instructor.

Week 1: July 13-July 19

Week 2: July 20-July 26

Ukrainian "Sitch" Sports Camp

Ages 6-18

\$390 per session per camper

\$190 for commuters or day campers

39th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp, run by the Ukrainian Sitch Sports School.

This camp will focus on soccer, volleyball, swimming and tennis.

Contact Marika Bokalo at (908) 851-0617.

Session 1: July 20-July 26

Session 2: July 27-August 2

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Ages 8-16

\$950 UNA Member

\$1000 Non Member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych, daughter of Roma Pryma Bohachevsky.

Expert instruction for beginner, intermediate and advanced dancers.

Each camp ends with a grand recital!

Session 1: July 20-August 2

Session 2: August 3-16

For more information & camp applications call:

845-626-5641

or check out our website:

www.Soyuzivka.com

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Презентація поеми Данте Аліґ'єрі в українському перекладі д-ра Богдана Лончини

Учасники програми (зліва): Любомир і Наталія Гевки, Оріся і д-р Василь Лончини, Марія Лончина-Лісовська, Марія Гординська-Голіян, Михайло і Марія Климчак, Олена Смолинець.

ЧИКАГО. – В Українському інституті модерного мистецтва (УІММ) 2 травня відбулась презентація світового шедеву – поеми Данте Аліґ'єрі „Божественна комедія. Пекло” в українському перекладі д-ра Богдана І. Лончини з ілюстраціями художника Юрія Козака. Книга вийшла у світ у видавництві Українського Католицького університету (УКУ) у Львові за жертвенної підтримки родини Лончинів та їхніх приятелів. Минулого року подібні презентації відбулися у Львові та Дітройті.

Ця книга є цінним академічним і мистецьким доповненням до української й світової Дантеани. Частини „Божественної комедії” перекладали Іван Франко, Леся Українка, Володимир Самійленко, Петро Карманський, Максим Рильський, Григорій Кочур, Максим Стріха. Повний український переклад тексту цієї поеми здійснив Євген Дроб'язко. 3-поміж українських перекладів переклад „Пекла” д-ра Б. Лончини, над яким він працював сім років, відзначається точністю у переданні духу, ритму і дослівного значення Дантового архитвору.

Іван Лучук, відповідальний редактор видання перекладу д-ра Б. Лончини, відзначає академічну цінність його праці, оскільки це – філологічний переклад із смислово-понятійними коментарями. У першу чергу він буде корисним студентам як університетський підручник, але, безперечно, привабить і ширше коло читачів.

Динамічні ілюстрації до „Пекла” Ю. Козака виявляють неповторний артистичний стиль і хист цього талановитого мистця в українській діаспорі і зачисляють його ім'я до ряду художників, яких поема Данте надихнула до створення чудових мистецьких творів. Серед них Густав Доре, Огюст Роден, Сандро Ботічеллі, Джордж Грос та інші. З публікацією ілюстрацій Ю. Козака ми можемо втішатися українським мистецьким вкладом у цю світову колекцію.

Презентація в Чикаго зібрала чисельну групу шанувальників літератури і мистецтва. Організаторами і спонсорами вечора були УІММ та Українська федеральна кредитна спілка „Самопоміч”. Даний захід був добродійним, оскільки дохід був призначений на УКУ у Львові. Серед почесних гостей вечора були дружина покійного проф. Б. Лончини – Оріся і син д-р Василь Лончина, Генеральний консул України в Чикаго Василь Корзаченко з дружиною Олею, Любомир і Наталія Гевки з Дітройту – приятелі д-ра Б. Лончини і Ю. Козака, представники громади. Заля, де відбувалася презентація, була оформлена великими плякатами з ілюстраціями Ю. Козака, які підготувала Ляля Кучма.

Вечір відкрив привітанням від УІММ д-р Микола Савицький. Д-р В. Лончина зачитав доповідь д-ра Павла Джуля про життя і творчість д-ра Б. Лончини. Через несприятливі

Ілюстрація Юрія Козака до сцени з Дантового „Пекла”.

погодні умови цей близький приятель покійного професора не зміг вчасно прибути з Дітройту.

Доповідь д-ра П. Джуля ознайомила присутніх із непростим, але шляхетним життєвим шляхом д-ра Б. Лончини, який був взірцевим представником української християнської інтелігенції. В Америці, крім педагогічної праці у коледжі в Стубенвілі, Огайо, та пізніше у Дітройтському університеті, проф. Б. Лончина був активним членом Патріархального руху, українського церковного, громадського та науково-культурного життя, а також добрим чоловіком і відповідальним батьком гарної християнської родини. Він радо відгукнувся на запрошення Патріарха Йосифа Сліпого стати професором Українського Католицького університету у Римі, а згодом – директором літніх студій УКУ, що виховали покоління свідомих і активних мирян в діаспорі. Водночас він знаходив час для перекладацької праці з еспанської, французької, італійської мов. На жаль, смерть не дала змоги професору закінчити повний переклад „Божественної комедії”.

Родина Лончинів – добрі приятелі і меценати УКУ. А син д-ра Б. Лончини – Владика Гліб Лончина був професором та головою Сенату цього унікального освітнього закладу на пострадянських теренах, який вишколює для Церкви й суспільства високоосвічених й свідомих свого покликання священників, релігійних і світських провідників та діячів.

Л. Гевко розповів присутнім про особистість

Оріся Лончина оголошує про дарунок ілюстрацій художника Юрія Козака Українському інституту модерного мистецтва в Чикаго.

і талант художника Ю. Козака. Працюючи промисловим скульптором зовнішнього стилізування авт, а згодом завідувачем студій стилізування авт марки „Бюік” фірми „Дженерал Моторз” у Дітройті, Ю. Козак творив також свої оригінальні мистецькі твори, серед яких – чудові вітражі для української католицької церкви св. Йосафата у Ворені, картини, скульптури, ілюстрації, емблеми, декорації до різних громадських імпрез. Ю. Козака любили і шанували у громаді за добре серце і глибоку релігійність, погідний характер, відданість родині і готовість добровільно допомогти своїй парафії, громаді чи пластовій станиці.

Ілюстрації Ю. Козака до перекладу д-ра Б. Лончини, їх мистецьку особливість і цінність коментував д-р М. Савицький. Козак створив 23 ілюстрації до поеми, тісно співпрацюючи з проф. Б. Лончиною. Його передчасний відхід у вічність перервав працю над малюнками до останніх пісень „Пекла”.

Н. Гевко зачитала присутнім академічні лекції проф. Б. Лончини про Данте Аліґ'єрі та його славу „Божественну комедію”, які вона слухала підчас літніх курсів УКУ в Римі. Було цікаво і зворушливо почути професорові пояснення і коментарі, старанно збережені його колишньою студенткою.

Мистецькою окрасою вечора стали „Сонатіна для фортепіяна” Василя Витвицького у виконанні Марії Гординської-Голіян та Марії Лончини-Лісовської, а також художнє читання уривків з першої частини поеми у виконанні Марії і Михайла Климчаків та Олени Смолинець.

На вечорі виступив Генеральний консул України В. Корзаченко. Від імені Української католицької освітньої фундації зібрання привітала Юлія Комар і подякувала за підтримку УКУ.

На закінчення, О. і В. Лончини мали слово від родини. О. Лончина сповістила про княжий дар – вона вирішила подарувати УІММ колекцію ілюстрацій Ю. Козака до перекладу „Пекла” її чоловіка. Присутні зустріли цю вістку оплесками, а президент інституту Оріся Кардосо подякувала за цінний дарунок. Малюнки Ю. Козака відтепер виставлятимуться в інституті, а також будуть експонуватися на різних виставках.

Книгу Данте Аліґ'єрі „Божественна комедія. Пекло” в українському перекладі д-ра Б. Лончини з ілюстраціями Ю. Козака можна купити в УІММ, звернувшись на адресу: Ukrainian Institute of Modern Art, 2320 W. Chicago Ave., Chicago, IL. Тел: (773) 227-5522. Вартість книги – 35 дол. Дохід з продажі книг буде переданий на потреби УКУ у Львові.

Юлія Комар

Під Патронатом Посольства України,
Українська Народна Фундація запрошує на

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ на **СОЮЗІВЦІ**

10 - 13 липня, 2008 р.

Цілоденні програми і виступи * Забави з оркестрами «ГРІМ» і «ЗАГРАВА» *

Смачні страви * Виставки українського мистецтва і виробів народного промислу *

Ведучий Рон Когут з Канади * Виступи учасників табору ім. Роми Прийми - Богачевської *

Танцювальний гурток «ВОГОНЬ» з Едмонтону * Хор «Думка» * «КЛЮЧ» *

«Бандура Розмова» * Роман Ланкіус ксилофоніст і багато більше.....

...та у програмі - ВІДОМІ ЗІРКИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДИ

Слідкуйте за дальшими інформаціями!

Soyuzivka Heritage Center * 216 Foordmore Rd Kerhonkson NY 12446 * Tel. (845) 626-5641

vendor information (203) 274-5579 * email-soyuzivka@aol.com * www.soyuzivka.com

6 червня: фотовиставка „Жінки очима Антонія Рубля”

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Організація „Українська громада” вирішила провести фотовиставку в пам'ять фотографа Антонія Рубля, якого протягом кілька років мистецька комісія запрошувала виставити свої роботи у клубі під час імпрези „Fairmount Art Crawl”. Але 13 липня минулого року А. Рубель полишив цей світ.

Дружина мистця люб'язно погодилася допомогти провести виставку і показати колекцію фотографій

під назвою „Жінки очима Антонія Рубля”.

Відкриття фотовиставки відбудеться в п'ятницю, 6 червня, в горішній залі клубу „Української громади” з 7-ої до 9-ої год. вечора. Опісля Любо Конрад розважатиме гостей піснями на гітарі. Виставка буде відкрита 8 червня з 10:30 ранку до 4-ої год. по полудні.

Ігор Білинський

Концерт за участі Соломії Івахів

НЮ-ГЕЙВЕН, Конектикат. – 10 травня в концерті місцевої оркестри успішно виступила молода скрипалька українського походження Соломія Івахів. Вона закінчила філядельфійський Інститут Куртіса і має за собою лавреатські нагороди конкурсів та безліч виступів як солістка та ансамблістка в камерних ансамблях.

В Нью-Гейвені виступила альтисткою Шарон Вей, випускниця Інституту Куртіса та Єльського університету, що також виступала в концертах з численними відомими музикантами та диригентами.

Вони виконали „Симфонію концертанте” для скрипки, альту і оркестри Вольфганга Моцарта, написану в 1779 році як останній твір композитора для двох смичкових солістів. Диригент вчасно оцінив якості солістів та доручив С. Івахів в додатку функцію концертмайстра. С. Івахів надала творові Моцартового стилю, клясичної чіткої ритміки та прозорого фразування. Обидві солістки були на високому рівні виконання, їхні дуети пливли блиску-

чим звуком, а переплетені діалоги проходили вершинно, неначе синхронізовані електронічно, що у складних каденціях звучало особливо яскраво.

Анданте – повільна частина – відіграна з поетичною музичністю – делікатно нагадала про жаль композитора за втратою матері.

Останнє престо, відігране ритмічним візерунком, та швидкі мелодії, що переливалися між двома солістами, піддали думку, що життя йде вперед і треба його зустрічати з відкритим лицем.

Програму весняного концерту новий диригент Крістофер Гайсі побудував з композицій романтичного характеру, як данину пам'яті попередньому диригентові Гордонові Емерсонові, для якого відіграли повільну частину з „Еніґма варіацій” Едварда Ельгара, а засновникові оркестри Морісові Леві припало „Адажіо для струнних” Самуеля Барбера. На закінчення вечора виконано „П'яту симфонію” Петра Чайковського.

Богдан Марків

Звучать твори Олександра Яківчука

ТОРОНТО. – Авторський концерт українського композитора творів Олександра Яківчука, що відбувся 4 травня у „Islington United Church”, безперечно, заслужовував на особливу увагу. О. Яківчук, талановитий український мистець, що вже більше, як 10 років мешкає в Канаді, добре відомий не лише в Україні. Переможець всеукраїнських та міжнародних конкурсів, член української та канадської Спілок композиторів, він активно працює у різних ділянках музичної творчості. У його доробку є опера і балет, симфонії та симфонічні поеми, кантати та ораторії, інструментальні концерти та камерні композиції, п'єси для народних інструментів, популярні пісні та музика для театру і кіно.

Канадському слухачеві О. Яківчук відомий перш за все як автор великих симфонічних полотен: у 1996 році в „Massey Hall” Торонтська симфонічна оркестра виконала його симфонічну поему „Золоті ворота”, а зовсім недавно відбулася презентація його диску з записом симфонії „33”, присвяченої пам'яті жертв Голодомору. Не залишилися поза увагою слухачів барвисті хоріві обробки українських народних пісень, що часто звучать у виконанні відомого хору „Веснівка”.

Тож програма концерту 4 травня мала багато несподіванок: торонтці чи не вперше мали нагоду познайомитися з камерно-інструментальними творами композитора. П'єси для гобоя („Taurus”), флейти („Зоряний прелюд”), фагота („Гротеск”), валторни („Мелодія”), альту („Соната-поема”), клярнета („Цар Аттила”) – всі з супроводом фортепіяна, композиції для фортепіяна сольо, різноманітні ансамблі, де вже згадані інструменти поєднувалися у найнесподіваніших комбінаціях, – ці твори виявили багатство авторської фантазії, досконале знання тембральної специфіки інструментів та їх віртуозних можливостей.

Програма відзначалася також широким „часовим” спектром, охоплюючи музику, починаючи від студентських 1970-их років аж до опусів останніх років. Завдяки цьому слухачі мали змогу бодай частково зазирнути у процес творчого формування мистця. Так, у напрохоту свіжій і кольоритній „Народній сценці” для флейти, гобоя, клярнета і фагота, написаній під час навчання у Київській консерваторії, ще зовсім молодий тоді автор виявив захоплення „новою фолкльорною хвилею”, що визначала обличчя модерної композиторської школи в Україні 1960-их та початку 1970-их років. Увага до фолкльорних джерел залишилася важливою складовою творчості О. Яківчука: на сьогодні в його доробку є більше 100 обробок українських народних пісень.

Для творчості 1980-их років, що можна б назвати першим періодом творчої зрілості композитора, показовий фортепіанний

цикл „Прелюдії і фуґи” (1983). Дві прелюдії та фуґи з цього циклу, що прозвучали в концерті, виразно виявляють такі характерні риси, як зростання дисонантності музичної мови, згущення та потовщення багатшарової фактурної тканини, підвищена увага до тембральної контрастності фортепіанних регістрів, що виявляє оркестровість мислення мистця.

Серед композицій, написаних в останніх роках, особливо цікавою є „Еспанська сюїта” для духового квінтету (флейта, гобой, клярнет, валторна та фагот). З трьох частин сюїти лише середня віддала (і не без гумору) певну данину традиційній (і часто стереотипній) „еспанськості”, що звичайно асоціюється з „Кармен” Жоржа Бізе та іскристим ритмом болеро. Однак, у крайніх частинах постає зовсім інший образ Еспанії, з важким, похмурим, „кам'яним” кольором, пронизливо-сумовитими мелодичними лініями та щемливими гармоніями, що скоріше викликає в пам'яті „Дім Бернарди Альби” Федеріка Гарсії Лорки, де вир полум'яних пристрастей скований гнітючими путами віковичних законів і проривається всеспопелюючим валом лише у остаточній трагічній розв'язці.

Сюїта, так само як і „Цар Аттила” і „Taurus” (знак зодіака, під яким народився автор), на мою думку, є дуже характерною для зрілого О. Яківчука, композитора із зформованим індивідуальним і відповідальним поглядом на світ, що не боїться найсерйозніших і найбільш важких питань і шукає власних шляхів їх вирішення. У музичному осмисленні ним навколишньої сучасності психологізм персонального емоційного досвіду поєднується з глибинною історичною перспективою, а у переконаливій авторській манері вислову модерна складна музична мова ніколи не втрачає твердої опори на традиції минулого.

Безперечно, успіх концерту у величезній мірі завдячував високому професіоналізмові виконавців. Флейтист Алан Пулкер, гобоїстка Карен Ейджес, клярнетист Павел Маркелов, валторніст Юліан Александров, фаготист Анатолій Купрійчук, альтистка Наталія Ларібі – чудові музиканти, що не лише продемонстрували віртуозне володіння інструментами, але й глибоке і вдумливе прочитання авторських партитур. Особливої відзнаки заслуговує піаністка Надія Яківчук: протягом концерту вона практично не залишала сцену, виступаючи і як блискуча солістка і як чуйний акомпаніатор у ансамблях з іншими виконавцями.

На завершення, залишається лише пожалкувати, що зала не була повна. Авторський концерт О. Яківчука яскраво засвідчив, що серед нас живе і працює самобутній талановитий мистець, який з гідністю несе ім'я українського композитора.

Дагмара Турчин-Дувірак,
доктор музикології

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolana@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

додаткова оплата за доставку – \$10 – західна Україна; \$15 – східна Україна

Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Виступаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

“Нові найнижчі ціни”

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20	
\$200 - \$10	\$800 - \$15	\$1000 - \$20	
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50	
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50	

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни. Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталогу вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., сальми – 3 ф., родинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава з зерном – 2 ф., шоколад – 2 плитки. Ціна \$ 99 за 51 ф.

Користуйтеся веб-сайтами

„СВОБОДИ” www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА” www.ukrweekly.com

Понад 30,000 читачів щотижня дивляться на наші реклями! Реклямуйтеся!

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІЯДА 2008

і ЗДВИГ МОЛОДІ

відбудеться у Філадельфії

під патронатом Української Спортової Централі Америки і Канади

ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОНЦЕРТ

Кожного дня

Тризубівка-Горшам, Па.

Виступають:

Танцювальний ансамбль "Волошки"
Дует сестер Павлишин
"Українські Барви"
Квартет "Голубка"
Оркестра "Луна"
Оркестра "Світанок"
Оркестра "Карпати"
Музичний ансамбль "Обереги"

Достойна гостя: ОКСАНА БАЮЛ

Олімпійська забава

Субота, 5 липня, 7:30 веч. На
Тризубівці, в нутрі і на зовні. Дві
оркестри – постійна музика.

Вступ: \$15.00 від особи

Змагуни: \$10.00 від особи

4, 5, і 6, липня 2008
Український Спортовий Осередок „Тризуб“,
Lower State Road & County Line Road
Horsham, Pennsylvania (215) 343-5412

ОФІЦІЙНЕ ВІДКРИТТЯ

П'ятниця, 4-го, 1:00 год.

СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ

Копаний м'яч
Відбиванка
Теніс
Плавання
Гольф
Шахи
Біги

РОЗДАЧА МЕДАЛІВ

Кожного дня

ЗАКРИТТЯ

Неділя, 6-го липня, 4:30 по пол.

ВСТУП: \$10.00 від особи денно або
\$25.00 від особи за всі 3 дні
Діти (до 13 літ) – вступ вільний

Головний спонсор UKRAINIAN SELF-RELIANCE FCU, PHILA.	Інші спонсори:	MEEST-AMERICA	Ukrainian National Association	Providence Association	Manor College
--	------------------------------	-----------------------------	--	--------------------------------------	-----------------------------

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, квітень 2008 р.

200 дол.	Бігун Ярослав	Вашінгтон, ДК	15 дол.	Вох Дмитро	Іст-Пановар, Н. Дж.	10 дол.	Кріль Юліан	Джеррі Сміт, Н. Дж.
100	Ормислав Мира і Юрій	Парма, Огайо		Біліньська Ганна	Гейтс, Міш.		Кривоноз Володимир	Кліфтон, Н. Дж.
	Вірюшки Юлія і Борис	Пікеттаван, Н. Дж.		Гашулак Олександр	Торонто, Онт., Канада		Льотарев Анатолій	Форт-Мейер, Ога.
69.66	Клименко Галина і Володимир	Чикаго, Іл.		Гашулак Ірина	Рочестер, Н. Й.		Мельничук Едвард	Кремфорд, Н. Дж.
55	Боканко-Светослава	Сан-Франциско, Каліф.		Яоніцький Д.	Вінніпег, Ман., Канада		Пилипчук Іванна	Норт-Бейкон, Н. Дж.
	Гарраї Марія і Богдан	Павел, Н. Дж.		Кавка Володимир	Дрексел Гіл, Па.		Семистого Володимир	Луганськ, Україна
	Стек Улена	Місисага, Онт., Канада		Кушнір Юрій	Глен Еліс, Іл.		Сирілка Володимир	Генсвелл, Дж.
50	Бігун Андрій	Сіклар Спрінг, Мд.		Матковський Степан	Рочестер, Н. Й.		Ставний Ірина і Микола	Сіклар Спрінг, Мд.
	Фішер-Сіклар Марія	Торонто, Онт., Канада		Нагребський Роман	Галіфакс, НС, Канада		Стефанос Роман	Джексон-Пайт, Н. Й.
40	Павр Ірина	Торонто, Онт., Канада		Зачко Софія	Норт-Гейтс, Кон.		Володарук Ярослав	Глен-Ок, Н. Й.
	Вайтович Мирон	Мадисон, Виск.		Білень Ярослав	Чикаго, Іл.		Ворох-Пугачев Хрисанна	Нью-Йорк, Н. Й.
35	Петришин Володимир	Кремфорд, Н. Дж.		Чикал Ольга	Вейн, Н. Дж.	5	Бігун Богдана	Новато, Каліф.
	Вілюш Лідія і Орест	Оспрей, Ога.	10	Добровольський Ярослав	Едмонтон, Па.		Благий Дмитро	Філадельфія, Па.
	Досій Дмитро	Флашинг, Міш.		Дука Володимир	Кортленд, Н. Й.		Гусак Тетяна	Нью-Йорк, Н. Й.
30	Антонук Зенон	Ричленд, Ваш.		Дигдало Володимир	Трой, Міш.		Колесник Марко	Гунсберґ, Швайцарія
	Баран Р.	Монреаль, Кве., Канада		Голіш Анна і Роман	Палатин, Іл.		Шулик М.	Ворон, Міш.
	Ганкевич Марія і Ярослав	Чикаго, Іл.		Іванів Надія	Чикаго, Іл.		Семенич Микола	Гамлін, Н. Й.
25	Пундл Ормислав і Павло	Чикаго, Іл.		Якубук Ольга	Чикаго, Іл.		Шул Наталія	Гамлін, Інд.
	Брайан Зеновія і Володимир	Ен-Арбор, Міш.		Касян Микола	Молроу Парк, Па.		Торбин Семен	Картрідж, Н. Дж.
	Головницька Мотря	Іст-Грінвич, Р. АЯ.		Клевер Олександр	Норт-Брансвик, Н. Дж.		Томас-Турчак Ірина	Трамфур, Кон.
	Коліньська Лідія	Лагуна-Нігелл, Каліф.		Криворучко Анатолій	Оттава, Онт., Канада		Васілко Іван	Данбурі, Кон.
	Мазепа Зіновій	Реддон, Кве., Канада		Кушнір Дарія	Трентон, Н. Дж.		Зеленська Ірина	Самарсет, Н. Дж.
	Мельник Христина	Нью-Гейвен, Кон.		Людчак Теодор	Елліс, Іл.		Березюк Софія	Ворон, Міш.
	Міш. Любомир	Оак-Форест, Іл.		Марцінін Богдан і Богдан	Лейк-Жоніа, Виск.		Беш Іван	Янгстаун, Аріз.
	Проник Володимир	Асторія, Н. Й.		Микитак О.	Скарборо, Онт., Канада		Белка Ольга	Рочестер, Н. Й.
	Ринко Роман	Мейплвуд, Н. Дж.		Павліс Марія	Монреаль, Кве., Канада		Гарук Богдан	Берлінгтон, Онт., Канада
	Яцківч Александр	Іст-Грінвич, Р. АЯ.		Самбія Олександр	Рочестер, Н. Й.		Ярослав Дарія і Мирон	Далвер-Грос, Іл.
	Мак Петро	Вадсворт, Огайо		Стаха Микола	Камптон-Лейк, Тек.		Кривонізька Марія	Рочестер, Н. Й.
	Охлі Марта і Юрій	Найперавіл, Іл.		Самічук Юрій	Ст. Лео, Мо.		Ладіньський Павло	Чарлі Пил, Н. Дж.
	Петрик Анна	Шарлотт-Парк, Алб., Канада		Сиротек Наталія	Самара, Кон.		Лавенко Володимир	Ворон, Міш.
20	Яхтєвич Роман	Чикаго, Іл.		Турчин О.	Буена Парк, Каліф.		Матяга Василь	Картрідж, Н. Дж.
	Вайтович Анна і Зенон	Асторія, Н. Й.		Ватраль Микола	Вестон, Онт., Канада		Микитин Ігор	Йонкерс, Н. Й.
	Семчук Ольга	Амстердам, Н. Й.		Ворох-Пугачев Хрисанна	Нью-Йорк, Н. Й.		Панкельська Марія	Філадельфія, Па.
	Винницька Надія	Ла-Сал, Квеб., Канада		Врублівська Ірина	Норт-Порт, Ога.		Питлер Дарія	Ралей, Пн. К.
15	Колман Олександр	Чикаго, Іл.		Цап Василь	Стратфорд, Кон.		Самотулук Олександр	Гамільтон, Онт., Канада
	Коліньський В.	Філадельфія, Па.		Чайковський Зенон	Філадельфія, Па.		Ван-Де-Леймат Галина	Кентрі-Парк, НС Канада
	Кривак Микола	Літл-Фолс, Н. Й.		Дарюк Євстадій	Лортон, Ва.		Юркович Марія	Іст-Пановар, Н. Дж.
	Лейк Володимир	Сент-Лейк-Сити, Ют.		Доліньська Лариса	Вестфілд, Н. Дж.		Журак Анастасія	Нью-Гейд Парк, Н. Й.
	Мартиня Галина	Норт-Порт, Ога.		Дурбак Катерина-Адріана	Рондай, Н. Дж.			
	Мокривський Іван	Ріто Парк, Н. Й.		Фесак Богдан і Борис	Бруклін, Н. Й.			
	Павр Ірина	Торонто, Онт., Канада		Гавручанко Петро	Лейк-Гавелла, Н. Дж.			
	Поліщук Ірина	Глендейл, Каліф.		Геліт Петро	Вудрайд, Н. Й.			
	Русаць Ірина	Рочестер, Н. Й.		Гидак Ольга	Гейтс, Міш.			

Разом:

2269.66

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку
„Свободи“ – найстаршої української газети
в світі.

НОВІ ВИДАННЯ

„Незабутній ССРСР“ – нова книжка редактора „Свободи“

У львівському католицькому видавництві „Свічадо“ побачила світ нова книжка редактора „Свободи“ Левка Хмельковського „Незабутній ССРСР“. У ній автор через власні спогади і спостереження відтворює реалії життя в Україні за часів комуністичного режиму. Вміщуємо один з розділів цієї книжки – „Сінокоси“.

Напрочуд гарно у заплаві Тясмина. Сама річечка вже ледь жива, але ще в'ється стрічкою, бо тасьма – це ж бо стрічка у запахних луках. Про колишню силу ріки нагадує високий правий берег, на якому ген далеко видніється церква колишнього Онуфріївського монастиря...

Борис Воеводченко, який живе поблизу монастиря, розповідав, що після зачинення обителі люди в довколишніх хатах ледь не всеньку зиму палили печі монастирськими книжками.

Тепер Тясмин мілкий, болотяний – у місці його впадіння воду в Дніпро перекачують помпами, бо рівень води в Дніпрі, піднятий греблями, став вищим, ніж у Тясміні.

Сонце нагріло трави до відчутної втоми, квіти похилилися, змарніли... Метелики теж потомилися, майже не з'являються над лугом. Ми почнемо косити вранці, коли роса підбадьорить різнотрав'я...

У бригаді косарів – переважно художники, які у нашому науководослідному інституті оформлюють хемічні виставки в країні і за кордоном. Є кілька друкарів-поліграфістів, а я – з групи преси... Житимемо в курені.

Хлопці скупалися у Тясміні і полягали спати на осонні. Я тихо радів, що попросився у цю бригаду. Інші працівники інституту виїздили з косами на лісові галявини, де тривала заготовка „дикоростучих трав“. Там праця була напружена й нецікава. Зранку косарі намагалися звалити на землю стебла височенних рослин, що вкривали простір між стовбурами. Сухе гілля дряпало мокрі спини, зачіпали за ноги пеньки, голодні гедзі протинали шкіру... Опівдні прибували вантажівки, щоб вивезти накошене до села, де бур'яни сушили і пресували у темно-зелені гранули, котрими взимку мали годувати худобу.

Усе місто дбало про годівлю худоби і свиней. Двори були вкриті мережею дерев'яних будок, у яких стояли баки для харчових відходів.

Свідоме населення збирало в кухнях картопляні, бурякові та інші очистки, виносило їх до

баків, а несвідоме кидало туди ж розбиті пляшки, папір і пластикові коробки.

Почин такому збиранню поклав, можна сказати, директор заводу хемічного волокна Іван Грицьков, який взагалі дбав про своїх працівників більше, ніж інші директори. Він викупив у приміського колгоспу свиноферму і поле для кормових культур.

Відтоді у заводських ідальнях харчування поліпшилося, а високе начальство зобов'язало інших директорів теж налагодити відгодівлю свиней. Але чим? Так з'явилася думка збирати „харчові відходи“, за якими приїздили вантажівки. Звісно, бачки і будки були зразком тієї тимчасовості, яка визначала постійний характер міського життя. З баків текли брудні, смердючі потоки, зграї великих зелених мух залітали у квартирки, але кампанія тривала і звіти про місцеву ініціативу тішили начальство в столичних містах.

Якось у нашому науководослідному інституті навіть скликали всесоюзну нараду директорів для вивчення місцевого досвіду відгодівлі свиней. Звідусіль приїхали знавці хемічних технологій виробництва фарб і пластичних мас, світловолокон та іонітів. У свинарстві вони тямали мало і керівник нашого інституту доручив мені підготувати невеликий текст з популярним поясненням суті заводської відгодівлі. Видрукували копії тексту для кожного директора і поклали в охайні тежки.

Не менш складним завданням для промислових підприємств було виробництво товарів народного споживання, яких постійно бракувало у побуті. Промисловість з давніх часів розвивалася в напрямі основних засобів виробництва. Добували вугілля і плавили чавун, складали літаки і танки, синтезували хемічні сполуки і прокладали газони... Але часи змінювалися, і люди воліли одягатися краще, жінки озиралися за косметикою, парасольками, малятам краще спалося у візках...

Усе це почали везти з-за кордону. Ну, знаєте... Це ж був підрив у світі авторитету радянського способу життя. „Негайно наповнити ринок товарами народного споживання! – сказали у Москві. – Нехай кожне підприємство почне їх випуск відповідно до свого профілю. Завод хемічного волокна може ткати килими, комбінат азотних добрив подбає про мило, завод телеграфної апаратури дасть людям чайники, завод „Фотоприлад“ – нічні світильники“.

Багато підприємств у Черкасах працювали виключно на оборону, для війська. Усі ці назви – телеграфна апаратура, фотоприлади – були умовними, тому що виробляли тут зовсім інше.

Кожен директор перебував у подвійному підпорядкуванні – безпосереднє начальство у Москві,

партійне – у Черкасах. От і мусиш виробляти мило, чайники, ліхтарі... А щодо якості – це вже зовсім інша історія!

Отак, міркуючи про міське життя, довго не міг я заснути на притясминській луці. А марно, бо ще до сходу сонця задзеленчав дзвінок в руках бригадира і усі рушили на покоси.

Велика приємність є у косовиці пахучої трави. Попереду йде інший косар, а ти за ним – уступом. Ритмічний помах руки і трава хилиться, і лягає рівним рядком

ліворуч від тебе, поряд з уже залишеним рядком переднього косаря.

Одне лише погано: рядки наші нерівні, тому що мусимо обкошувати копички сіна, які залишилися на луці з минулого і позаминулого літа.

Скошене і висушене сіно звідти ніхто і ніколи не вивозить. Копички від дощу й снігу сідають, спресовуються, під ними заводяться гніль і комашня. Згодом на луці залишаться тільки жовті плями-лишай... А головне – торішнє сіно перешкоджає косарям, присланим з міста на сінозаготівлі, класти рівненькі рядочки...

Нову книжку Л. Хмельковського „Незабутній ССРСР“ можна придбати, виславши 15 дол. на адресу автора: Lev Khmelkovsky 300 Parsippany Rd., Apt. 26Q, Parsippany, NJ 07054.

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи“

Любомир Винар. „Бібліографічний покажчик“ (1948 -2007) висвітлює життєвий і творчий шлях видатного українського історика і бібліографа Л. Винара. У покажчику подані друковані праці Л. Винара з 1948 року до червня 2007 року та література про наукову і громадську діяльність вченого. Львів-Острого-Нью-Йорк-Париж 2007 рік.

Осип і Надія Зінкевичі. „Крути“ – збірка у пам'ять героїв, з нагоди 90-річчя бою під Крутами. Найцінніша частина книги — спогади нечисленних учасників бою, яким вдалося вижити. Видавництво „Смолоскип“, Київ, 2008 рік.

Микола Мушинка. „Листування Івана Зілинського з Іваном Панькевичем (1913-1951). Книжка знайомить читача з епістолярною спадщиною двох найвизначніших західноукраїнських мовознавців першої половини ХХ ст.: Івана Зілинського (1879-1952), довгорічного професора Краківського, пізніше - Празького університетів, та Івана Панькевича (1887-1958), учителя Ужгородської гімназії, пізніше – доцента Празького університету. Нью-Йорк -Пряшів, 2008 рік.

Ігор Мірчук. „Українська культура“, частина II. Книжка виконує роль, згідно з чинною програмою Шкільної Ради, навчального підручника з української культури. Підручник є корисним не лише для учнів і вчителів, а й кожному, хто цікавиться українською культурою. Видавництво Шкільної Ради, Нью-Йорк, 2007 рік.

Володимир Рожко. „Печерні монастирі Волині і Полісся“, історико-краєзнавчий нарис. Книга – перше дослідження з історії печерних монастирів Волині і Полісся. Автор опрацював тему, яка не досліджена не лише на Волині, а й в Україні взагалі. Видавництво „Волинська книга“, Луцьк, 2008 рік.

Святослав Караванський. „Практичний словник синонімів української мови“. Третє видання, опрацьоване й значно доповнене. Близько 20,000 синонімічних рядів. Це – лексикографічний довідник для підшукування синонімів, тобто слів з однаковим чи приблизно однаковим значенням. Словник послуговується правописом 1928 року, але подає і форми, усталені колоніальним правописом. Словник адресовано широкому колові читачів: від учнів до державних діячів. Видавництво „БаК“, Львів, 2008 рік.

Іван-Зеновій Головінський. „Праці з психології“. Чергова книга професора психології І. Головінського є новим словом в українській психологічній науці. Книга розрахована на науковців, студентів, які вивчають психологію, а також усіх, хто цікавиться проблемами людського буття та його психологічними інтерпретаціями. Видавництво „Аконіт“, Київ, 2008 рік.

Редакційна колегія. „Верховина“. Літературна мозаїка. Орган дружньої ланки прихильників ідейної літератури ч. 43, Вікторія, Кензас, 2008 рік.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

DNIPRO SO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Тел.: (973) 916-1543	Тел.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

Передплачуйте і читайте „Свободу“ – тижневик УНСоюзу!

НА ДОЗВІЛЛІ

Кодола з України в діаспору

Ганна Черінь

Микола Сом. „Передай кодола! Вірші, жарти, пісні, епітафії та придибенції“. Київ, „Український письменник“, 2007, 286 стор.

Перш за все – що таке кодола? Кодола, а не колода. Це, за означенням академічного словника, грубий і дуже міцний мотуз, линва, канат. Тепер український поет Микола Сом передає кодола від села до села, від міста до міста – аж в Америку.

Пересічний читач діаспори, може, й не знає цього поета – активного й популярного в Україні. Чому ми взагалі мало знаємо поетів України? Частково це пояснює сам М. Сом: в довіднику „Письменники України“ нараховується понад 600 імен тільки живих письменників. А скільки їх насправді, давно й недавно помер-

лих, а ще додати нечленів Спілки письменників? Та й діаспорних авторів не бракує, а от читачів усе меншає. Проте завзяті поети не здаються і виборюють життя своїм книжкам.

В розділі „Їду на побачення“ М. Сом розповідає про повоєнне дитинство, коли його батько йшов у перев'язаних дротом „чунях“ на штурм Берліну, а його син, в пошитім з вояцької „плащ-палатки“ одягу прокладав стежку до школи і до людей. По війні в Україні був ще один голод: в 1946 році стебло лопуха служило дітям як цукерка. Через війну поетове покоління пропустило кілька клас і потрапило в категорію „переростків“, сидючи на партах разом з малими дітьми.

Вибившись у письменницький авангард, М. Сом віддає шану чудесному українському селу, де одвічно зберігалась тепер уже забута лексика: долівка, сволок, кроква, ляда, бовдур, чаплія, рога, кочерга... Прощаючись із „солом'яними стріхами“, він не може забути їх.

У місті М. Сом живе труднощами і проблемами молоді держави. Перш за все, він одразу закасовує рукави і, перефразовуючи Тараса Шевченка, „пішов носити воду школярам“ – як учитель Броварської школи.

В цій книжці М. Сом „політикує“, гостро критикує „порядки“ в уряді України і на „парнасі“ Спілки письменників. Ось приклад його епіграм:

Мій батько Данило,
В одній однині –

Мій батько Данило –
Він десь на війні.
А цей на патреті
(говорять: грузин) –
А щоб йому тряся –
То чий же я син?
...Мій батько ніколи
Не жив у Кремлі.

Це Миколина відповідь на самозванню налічку „батька народів“. Поет рідко вживає лайку, але, як треба, говорить народною мовою селян. Він закінчує повоєнний цикл гордо й непокорено:

Буду! Буду таким і сяким, як є,
Хай мене грім уб'є!

Отже, М. Сом став активістом у Києві. А як же село?

На столі самогону сулія –
Отже, тепер у селі я.

Поезія М. Сома не ділиться на жанри. У нього, власне, один жанр: дотеп і веселий сміх. Він вичаровує нові ритми, дзвінки рими, неможливі „придибенції“. Починає писати серйозно-розважно, а непомітно переходить у дотеп. Цій лагідній і роботящій людині не властива злість або „сміх на кутні“. Він начебто обминає полеміку, але, не цілячись, влучає „в яблучко“. Він написав повний цвинтар епітафій на могили ще живих людей (щоб читали свої надгробники тепер, бо „тоді“ вже не зможуть). Починається дуже лірично: Дивний напис на могилі: „Як тут гарно, друзі милі“ А далі... Ось епітафія на „могили“ поета Миколи Сингаївського – за давні „комуністичні“ гріхи:

Як умру, то поховайте
На балконі вдома,
Щоб не чув я і не бачив
Демократа Сома...

А ось на Абрама Кацнельсона, ще перед його смертю в діаспорі:

Видать, любили читачі поета,
Бо із могили свиснули патрета
Лише стоїть якась дубова рама –
Оце і все від нашого Абрама.

А все ж дісталось і ще не поховано-му экс-президентові Леонідові Кучмі:

Чи то Кучма, чи Кучма
(В мові теж руїна)
Як його тепер нема,
Буде Україна.

В цій „епітафії“ дісталось не тільки Л. Кучмі, а й мові України... Ось приклад мудрости Сомової:

Ще наша мудрість – то далека даль.
Куди не прийдем, друже мій, на жаль.
То не печаль, що будемо старими,
Дітьми не будем – ось у чім печаль.

На мій погляд, багатство епіграм міряється їхнім розміром: чим коротша, тим багатша. В цім М. Сома справді майстер.

Кандидат у президенти:

– Все зроблю я для народу!
Почекайте років п'ять...
І товче у ступі воду –
Обіцяє обіцять.

А до літературних халтурників поет ставить лукавий запит:

„А ви друкувалися
в серці людському?“

До речі, М. Сом – автор відомої пісні „Без вітру не родить жито“ і багатьох інших. Сам же пісняр, він ставить до пісень високі вимоги. Сам він „ковалював у зозулі“, але не цвірінкав:

Є в пісні біль, і клич, і клекіт
(Не примітивне тра-ля-ля)
Синиці є, і є лелеки,
І небо є, і є земля...

М. Сом засуджує „естрадний крик сороки“ і підступних „друзів“:

Були й такі, з естрадної навали,
Нахабні й хитрі (знаю їх давно),
Що для вітання руку подавали
І підставляли ногу заодно.

Окреме місце в книжці займають короткі „спогади“ про зустрічі з великими світу цього (починаючи про зустріч з мумією Йосифа Сталіна у мавзолеї). Є згадка про „полохливого Тичину“, якого Сомові доручили запросити на зустріч із „героями праці“. А Павло Тичина раптом вибухнув: „На чорта! На чорта!“ – а тоді вибачався: „Я не те хотів сказати“...

Або розповідь про Максима Рильського, якого критик Федір Єневич звинуватив у „націоналістичних помилках“. М. Рильський вийшов на трибуну і сказав: „Я уважно слухав доповідь. І ось що я подумав: яка різниця між філософом Ф. Єневичем і любомудром Григорієм Сковородою? Г. Сковорода носив свої ідеї в голові, а сухарі – в політичній торбі. Ф. Єневич носить сухарі в голові, а думки – у товстому потфелі“.

Думки, ідеї й вислови М. Сома такі зосереджені, сконденсовані, що їх важко подати в статті, обмеженій розміром газети. Раджу тільки дістати цю книжку в нашій книгарні або в видавництві „Український письменник“ і з насолодою її прочитати.

А закінчити статтю я хочу, в стилі М. Сома, мініатюрою про його дружину, красуню Ніну, де гумор сполучений з ніжністю:

Я і страждав, і я радів
Твоїм ім'ям із двох складів.
Що перший склад – некуче „ні“
Всю душу випекло мені.
А другий склад... О! другий склад!
Не вернеш юності назад.

Радуйтеся, чоловіки, чию дружину звуть Ніною!

Адреса видавництва „Український письменник“: вул. Олеся Гончара, 52
Київ, 01054 Ukraine.

З'їзд сеньйорів УНСОЮЗУ

Неділя 8 – 13 червня, 2008 р.

Тиждень Сеньйорів на Союзівці

Шановні Пані і Панове!

Заохочуємо Вас замовляти місця на Союзівці на З'їзд Сеньйорів!

З'їзд відбудеться у нашій гірській оселі **СОЮЗІВКА**, від неділі вечером, 8 червня включно з перекусом та вином до п'ятниці, 13 червня включно зі сніданком. Реєстрація – неділя та понеділок ранком.

Побут на Союзівці включає: 5 нічлігів, харчування, бенкет, податки та чайові, доповіді та розвагові програми. На бенкет заохочуємо приходити у вишиванках. Також просимо привезти різні датки на ліцитації, весь дохід з ліцитації призначений на Клуб Сеньйорів.

Члени УНС	одна особа – \$425,	дві особи в кімнаті по \$355 кожна
	один вечір за одну особу – \$100,	дві особи в кімнаті по \$82 кожна

Не-члени УНС	одна особа – \$475,	дві особи в кімнаті по \$373 кожна
	один вечір за одну особу – \$110,	дві особи в кімнаті по \$90 кожна

Сам бенкет і програма \$35 від особи.

Просимо реєструватися на Союзівці вчасно. Тел.: (845) 626-5641

Зорганізуйте автобуси з вашої місцевості. Контактуйтеся з місцевими клубами сеньйорів. За дальшими інформаціями просимо звертатися до **Оксани Третьяк** на тел.: (973) 292-9800 дод. 3071

Тиждень Клубу Сеньйорів є приємним, цікавим і головно доступним!

ГОСТЯМ РАДІ!

ПОДОРОЖІ

Петро Чайковський написав тут свій перший симфонічний твір

Тростянецька садиба (XVIII ст.).

Тростянець, як адміністративний пункт Сумської області, виник внаслідок переселення селян та козаків з Правобережної України після поразки під Берестечком. Але на території майбутнього Тростянця люди жили ще в VIII–X ст. – на околицях міста виявлено давнє городище та кургани.

1704 року Тростянець став державною маєтністю Росії, а 1720-го Петро I подарував його своєму духовникові Т. Надаржинському. На початку XIX ст. маєток перейшов до князя Голіцина, а в середині XIX ст. – до фабриканта Кенінга. Кожен власник вносив зміни в архітектуру садиби згідно

зі своїми смаками і потребами, що врешті й сформувало її культурну неповторність.

Комплекс тростянецької садиби складається з палацового будинку, Круглого двору та Благовіщенської церкви, збудованої 1750 року. Сьогодні палац височіє серед залишків колись розкішного парку. Й досі над колонадою білого палацового фасаду ховаються у нішах янголи, котрі пишно вдивляються у високу траву парку, ніби шукаючи там відлуння чарівної музики – тендітне відлуння тих благословенних часів, коли 1864 року в палаці жив молодий і нікому ще не відомий студент Петербурзької консерваторії Петро Чайковський, котрий писав тут свій перший симфонічний твір „Гроза“. Хто ж міг знати, якої слави набуде згодом цей композитор-початківець... Хіба янголи на фасаді...

Поряд з палацом височить дивна романтична споруда, що її називають Круглий двір. На перший погляд вона нагадує старовинну фортецю – овал міцних стін з чотирма могутніми баштами та готичною аркою проїзду. Внутрішній двір заріс дикою травою. Справжнє призначення цієї споруди вгадати нелегко: збудований 1749 року, Круглий двір служив для виступів кріпацького театру та... цирку. В баштах жили артисти, попід стінами двору були влаштовані місця для глядачів, а спектаклі та циркові вистави відбувалися в центрі, де був і манеж для коней. Цей дивний театр-фортеця вважається найбільш раннім зразком цивільної споруди східної України.

Поруч з садибою зберігся також старий виробничий комплекс економії Л. Кенінга – вальцьо-

вий млин, зерносковище „Білий амбар“, складські приміщення – цікавий зразок промислової архітектури початку XX ст. Окрім садиби, в Тростянці розташовано денропарк „Нескучне“, створений на основі навколишнього лісу та кількох ставків. Тут і досі ростуть екзотичні заморські дерева та величезні, кількасотрічні дуби-патріархи.

До парку веде вуличка з казковою назвою: Нескучанська. Парк заснований на початку XIX ст. нащадками Т. Надаржинського. 1809 року з нагоди столітнього ювілею Полтавської битви в гуштині лісопарку збудували романтичну „Гроту німф“ з підведеними каналами. Коли садиба перейшла у власність князя Голіцина, він влаштував у гроті щось на кшталт зеленого театру. Гості графа прибували до лісової гроти на човнах і дивилися ілюміновані вечірні вистави. На жаль, гроту було пошкоджено вибухом і до наших часів дійшли лише її рештки. 1911 року біля входу в парк було споруджено будинок управителя у стилі модерн. В інтер'єрах споруди і досі можна побачити дерев'яні сходи та кахляні каміни.

Є в Тростянці ще одна церква, Вознесенська, збудована в 1903-1913 роках на кошти фірми „Л. Кенінг та нащадки“. Це чималенький, чудово збережений храм з червоної цегли, змурований у „візантійських формах“, з доволі мальовничими інтер'єрами. Він гордо панує над ідилічною панорамою зелених схилів та червоних дахів, що відкривається при під'їзді до міста з південного боку.

Галина Шевцова
(З книги „Битий шлях“)

Круглий двір (XVIII ст.).

До 125-річчя...

(Закінчення зі стор. 17)

переселенців в Амурській області розселилася на родючій Зейсько-Буреїнській рівнині. Українці мешкали і на терені Амурського козацького війська. Існувала практика приписування до козацького стану селян. Формальною підставою для цього було те, що на Україні аж до початку XX ст. зберігався козацький стан, до якого належали нащадки запорожців і який відрізнявся від навколишнього селянського населення більш високим рівнем життя та освіти.

Всеросійський перепис населення 1917 року зафіксував на Далекому Сході 421 тис. українців, які склали майже 40 відс. загального населення краю. Українці намагалися відтворити середовище, яке максимально нагадувало б їм батьківщину. В господарському укладі та побуті збереглися мазані хати, садки, квітники та городи коло хат, плянування вулиць, внутрішнє обійстя хат, подвір'я, господарське та хатне майно, інвентар, нібито цілком перенесене з України. Український селянин ніби пересадив свою рідну Полтавщину та Київщину на береги океану.

Переселенці, приходячи в Усурійський край, давали новим селищам назви, до яких вони звикли у себе вдома, – Чернігівка, Полтавка, Київка, Чугуївка, Переяславка, Кам'янець-Подільське. Поряд із назвою „Зелений клин“ використовувались назви „Нова Україна“, „Далекосхідна Україна“, „Зелена Україна“.

Українські селяни принесли з собою на Далекий Схід і традиційні способи ведення господарства й свій господарський уклад. Збереження традицій виявлялося і у складі вирощуваних культур (перш за все – пшениця), і у використанні волів як робочої

худоби. Українці традиційно утримували свиней та були постійними постачальниками сала на міські базари.

Приплив українців до Далекого Сходу тривав і в советський період. Українці рятувалися від примусової колективізації та Голодомору 1932-1933 та 1946-1947 років, були примусово депортовані, а згодом – в рамках організованого переселення до сільської місцевості, за оргнаборами для праці в морі, в рибній промисловості, комсомольськими спорядженнями на будівництво промислових об'єктів, як військовослужбовці та молоді фахівці після закінчення вищих та середніх навчальних закладів, а також в індивідуальному порядку в пошуках романтики або високих заробітків.

Однак, через відсутність будь-яких можливостей для збереження національної ідентичності та задоволення національно-культурних потреб всі нові покоління українців, що постійно прибували до краю, зазнавали неухильної русифікації.

Після ліквідації СРСР та створення незалежної Української держави мало місце суттєве скорочення припливу мігрантів з України. За даними останнього російського перепису 2002 року чисельність українців в регіоні, порівняно з підсумками попереднього перепису 1989 року, скоротилася вдвічі.

Ще більш катастрофічно зменшилася чисельність українців, що володіють рідною мовою. За даними 2002 року українську мову зазначили як рідну лише 11,9 відс. українців. В абсолютних цифрах кількість носіїв української мови скоротилася в Приморському краю у вісім разів. Це ставить під сумнів майбутнє української культури та мови і власне існування українського етносу в краї, який 100 років тому було загосподарено й окультурено значною мірою завдяки наполегливій праці сотень тисяч українських переселенців.

OPERA TOUR

October 25 – November 01, 2008
8 Day All Inclusive Deluxe Escorted Tour

TURANDOT

Prague Opera

Le Nozze di Figaro

MILAN La Scala Opera

\$3700 twin

\$450 sgl splmnt

Tour Features: Trans Atlantic air via Czech Airlines, transfers, Deluxe hotels, meals, sightseeing tours and opera tickets. Excursions to Karlstein and Lake Como. Escorted from JFK. Registration deadline: June 15, 2008

This tour is organized by the Omelan Helbig Memorial Fund
All proceeds go to the Ukrainian Bandurist Chorus

Contact: SCOPE TRAVEL INC. 101 s. Centre St. S.Orange, NJ 07079
scope@scopetravel.com 973 378 8998 www.scopetravel.com

Світла пам'ять!

Дорогому і любимому ЧОЛОВІКОВІ, ТАТОВІ, ДІДУСЕВІ

БОГДАНУ КАЛАВУРУ

який відійшов у вічність Божого спокою і теплоти
на 80-му році життя 24 травня 2008 р.

Залишивши батьківську хату в 16 років і перейшовши тяжкі часи війни, Він все життя був чудовою людиною із щирим серцем, любителем музики, глибоким оптимістом, мудрим організатором і добрим для всіх людей.

Відвідини в середу, 28 травня 2008 р. від год. 2 до 4 по пол. і від 7 до 9 веч. в похоронному заведенні Maggioso Memorial Chapel, Clifton, NJ.

ПАНАХИДА відбулася у середу 28 травня 2008 р. о год. 7 веч.

Похорон відбувся в четвер, 29 травня 2008 р. о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Миколая в Пасейку, Н. Дж.

У молитві, що є ліком від смутку, залишаються:

дружина – СТЕФАНІЯ ОЛІЙНИК
син – ЗЕНОВІЙ з дружиною МАРІЄЮ і дітьми
ВІКТОРІЄЮ і АНДРІЄМ
син – БОГДАН з дружиною МАРТОЮ і сином
ЕРИКОМ
сестри – САВЕРА і ЯРОСЛАВА з родинами

„Святий Боже, Святий Кріпкий,
Святий Безсмертний осели Душу
Його, там де Всі Праведні спочивають“.

Вічна пам'ять із роду в ріді!

В 15-ту НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У БОЖУ ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА МАРТИНЦЯ

СВЯТА ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ
буде відслужена 5 червня 2008 р.

в церкві св. Андрія в Гемптонбур'ї, Н. Й. о год. 9-й ранку.

Вшановуючи Його пам'ять складаємо 1,000 дол.
на Прес-Фонд „Літопису УПА“.

Родину, Друзів, Знайомих ласкаво просимо злучитися з нами
в молитвах за ВЛОДКА БЛАГОРОДНУ ДУШУ.

Дружина Зюна
Доні Софійка й Утя.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙПРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 984-4222
(973) 375-5555

Райський сад Тані Осадци

У журливий передвеликодній час відійшла за межу вічності Тетяна Осадца – незабутня мама, сестра, товаришка, мисткиня. Вона народилася 1919 року, у травневу пору, тому й мала характер весняний, де є і березень, і травень.

Творчий неспокій, радісні барви пробудженої землі вона ввбирала в душу, тонко відчуючи кольори, розмаїте багатство рослинного світу, яке згодом майстерно переносила у свої твори.

На керамічних виробках, живописних полотнах вона відтворювала яскраві орнаменти чарівних дивоквітів, що їх бачила на бережанській землі, яку дуже любила, хоч народилася у селі Великий Поникві на Львівщині.

Малювала Т. Осадца квітами – волошки, соняхи, рожі, півники, калину вміло komponувала у несподівані геометричні орнаменти. Вже після перших виставок у 1972 році письменники Леонід Полтава, Василь Барка у рецензіях та відгуках, вітаючи Т. Осадцу, повідомляли про появу цікавої малярки і зосереджували увагу на її вмінні поєднувати народний декоративний розпис з модерновими елементами. А Юліян Ревай влучно назвав картини Т. Осадци „райським садом“.

Через 15 років, вже на виставках в Україні, творами Т. Осадци насолоджувалися земляки у Львові, Коломиї, Тернополі, Бережанах, Києві, Каневі. Народний художник, член-кореспондент Академії Наук України Володимир Прядка, оглядаючи виставку, представлену в Українському фонді культури у Києві, зауважив, що її творчість є цікавим доповненням спадщини „вазонкового мистецтва“.

Живопис був тільки захопленням у житті Т. Осадци, а головною її посвятою стала наймолодша доня, яка потребувала серйозної опіки. Саме їй віддавала Т. Осадца найбільше любови, уваги, терпіння і до останнього подиху мужньо несла нелегкий материнський Хрест.

Вона всім серцем любила Україну. Мріяла, як і багато її ровесників-емігрантів, про зустріч з рідним краєм. Тому при першій же нагоді разом з чоловіком Аполінарієм Осадцю полетіла з виставкою до отчої землі. Поїздка принесла багато болю всій родині, – знайшлися люди, які осуджували подружжя за творчі зв'язки з Радянською Україною.

Кожного нового приїзду в Україну Т. Осадца не затримувалася у Києві чи Львові, не шукала зустрічей з депутатами, урядовцями, – її тягнуло до малої

батьківщини. Любила зелену Волощину, рідне село свого чоловіка, легендарну Лисоню – місце стрілецької звитяги, уславлену Зарваницю. Вивчала свій родовід, цікавилася долею бережанських гімназистів, вболівала за немічних хворих, сиріт. Мала велику радість від спілкування із мистцями, краєзнавцями, музейниками.

У свій останній приїзд 2005 року привезла з собою онуку Інсу – обдаровану писанкарку. Разом молились у новій Волощинській церкві, збудований на пожертви їх великої родини, що походить від колишнього віта цього села Корнелія Осадци.

Я мала щастя більше 18 років знати Т. Осадцу і спілкуватися з нею. Вона вчила всіх нас пізнавати і шанувати родинні коріння, традиції, вміти в житті розрізнати „зерно від полови“. Саме вона відкрила нам, ще до проголошення Незалежності, велич Митрополита Андрея Шептицького, який дуже багато значив у житті родини Осадцих. Це він благословив подружжя у далеку дорогу. У неї виник задум спорудити погруддя Митрополита перед церквою св. Андрея на цвинтарі св. Духа у Гемптонбурзі. Обговорила думку з Владиком Павлом Хомницьким, о. Ярославом Костиком – настоятелем згаданої церкви. Для здійснення цієї справи завдяки Т. Осадци у Львові минулого року видрукували 10 тис. листівок, присвячених Митрополитові Андрею. Були на них прижиттєві фотографії Митрополита, зроблені перед війною стипендіатом А. Шептицького студентом Львівської політехніки А. Осадцю. Частину листівок Т. Осадца передала Стемфордській єпархії. Добрий початок уже зроблено – перші пожертви надійшли. Вони зроблені в пам'ять покійної.

Гарною пам'яткою про творчість Т. та А. Осадцих став випущений в 2007 році у Львові кольоровий альбом „Мистецька родина Тетяни і Аполінарія Осадцих“. Його упорядкувала відомий краєзнавець, мистецтвознавець з Бережан Надія Волинець.

Вже 40 днів, як немає на цій землі Т. Осадци. Без неї квітнуть сади і п'януть пахучими квітами розкішний травень. Але пам'ять про Т. Осадцу залишається з нами. А в чудовій церковці на крутосхилах Бережанського краю свої щирі молитви за упокій її душі посилюють до небес вдячні їй волощани.

Святослава Гой-Стром,
Заслужений працівник
культури України

Oblast Memorials

845-460-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Ділимося сумною вісткою, що 16 травня 2008 р.
відійшов від нас у вічність наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

СВ. П.

МИХАЙЛО ЩЕРБА

нар. 13 листопада 1926 р. в селі Куляшнім,
пов. Сянік на Лемківщині.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА була відправлена 19 травня 2008 р.
в Українській католицькій церкві св. Володимира в Гемстед, Н. Й.
Тлінні останки Покійного спочили на Українському католиць-
кому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Залишились в глибокому смутку:

дружина – АННА
син – АДАМ з дружиною МАРУСЕЮ
внук – МИХАСЬ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Фінансова Комісія Світової Федерації
Українських Жіночих Організацій
на Америку
ділиться сумною вісткою, що 18 квітня
2008 р. відійшла від нас у вічність

СВ. П.

МАРІЯ ОЛЕНА ХАРИНА

визначна громадська діячка,
учасниця українського жіночого руху в Україні і в Америці,
довголітня голова ФК СФУЖО, почесна членкиня
Світової Федерації Українських Жіночих Організацій,
почесна голова ФК СФУЖО.

Донькам Христі Сенік, Дзвінці Кульчицькій і
синові Ростикові глибокі співчуття складає

УПРАВА і члени ФК СФУЖО на Америку.

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ
1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНІЦЯ в ДІТРОЙТІ.

Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою,
що 9 травня 2008 р. відійшов у вічність член Управи станиці і
бувчий член Крайової Управи Братства,
колишній старшина Дивізії

СВ. П.

МИХАЙЛО НІНЬОВСЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 14-го травня з церкви св. Йо-
сафата у Ворен на цвинтар Воскресіння у Монт Клеменс.

Горем опечаленій родині Покійного складаємо
наше щире співчуття.

Управа Станиці

В першу болючу річницю

відходу на Вічну Ватру нашого дорогого мужа і тата
інж. пл. сен. керівництва
Святослава Петріва хм

були відслужені Панахиди

в церкві св. Андрія - Бостон, Масачусетс
у четвер, 29-го травня 2008 р., о год. 7:00 вечора

на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Нью-Джерзі,
в суботу, 31-го травня о год. 1:30 по пол.

в Україні:

в церкві св. Преображення - Соснівка,
в церкві св. Петра і Павла - Соснівка,
в церкві св. Миколая – Княже.

Рідних, друзів і знайомих просимо в цей день
згадати Покійного у своїх молитвах.

В глибокому смутку:

дружина Катерина
сини Всеволод і Юрій Петрів
та сестра Оксана Іващенко.

Ділимося сумною вісткою, що 29 квітня 2008 р., проживши 86 років,
відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

СТЕФАН ЛЕГКИЙ

нар. 2 лютого 1922 р. в с. Будилів, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Українській католицькій церкві
св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Залишилися у смутку:

дружина – КАТЕРИНА
діти – ІВАНКА
– АЛЕКСАНДЕР
внуки – ХРИСТИНА
– СТЕФАНІЯ
правнучка – ЗОЯ

Вічна Йому Пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЕВГЕН ОСЦИСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane tel./fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J. 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець
забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07022
Toll Free: 1-800-253-9862/3035, Fax: 973-292-0900
E-mail: swelhasch@unamember.com

ARKA

Нитки, тканини до вишивання,
писанкові прибори, квіти, відео-
касети, CD, шкільні книжки, лустяки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

LvivArt.com

ВЕБ ДИЗАЙН і ПРОГРАМУВАННЯ

7 років в бізнесі
Тел. (202) 657 7105
Портфоліо: Andriver.com.ua

• ПРАЦЯ •

Шукаємо жінку для догляду за дітьми
та домашньої праці, з проживанням
в околиці Вашингтону, Д.К.
Добрі умови.

Tel.: (305) 992-3830 Lida

• РІЗНЕ •

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своїї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

БЕЗМИТНЕ ВВЕЗЕННЯ АВТОМОБІЛІВ

на територію України
ПРИДБАННЯ АВТО НА
АУКЦІОНАХ В США tel.
1.609.532.9080
www.parts-ukraine.com

**Понад 30,000 читачів щотижня
дивляться на наші реклями!
Реклямуйтеся!**

Відділ реклями: (973) 292-9800, дод. 3040

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com

**ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ:
ВІЗИ, АВІАКВИТКИ,
ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ ТА США,
СТРАХІВАННЯ**

**Для вашої
зручності
все можна
залагодити
за телефонами:**

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ**

1-800-265-7189

(416)-761-9105

**НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Перепишемо відеокасети та DVD.**

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"